

EVANGÉLIUMI MUNKÁS

∴∴

„Mindenik az ő jutalmát veszi munkája szerint.” 1. Kor. 3, 8.

∴∴

1928.

MEGJELENIK MINDEN NEGYEDÉVBEN.

3. szám.

Krisztus példaadó szolgálata.

A kapernaumi halászkunyhóban, Péter anyósa «hideglelésben fekszik vala, és azonnal szólának neki felőle». Mire Jézus megfogván kezét «elhagyta őt a láz és szolgálta nekik» t. i. Jézusnak és tanítványainak.

Ezen gyógyítás híre gyorsan elterjedt, mivel azonban a csoda szombatnapon történt, a rabbiktól való félelmében naplemente előtt nem mert a nép hozzá közeledni gyógyulást keresvén. A sötétség beálltával azonban elhagyták a város lakosai házait és azon hajlék felé siettek, melynek falai között Jézus tartózkodott. A betegek vagy vitették magukat, vagy pedig erejük végső megfeszítésével, mankókra, barátaikra támaszkodva jöttek gyógyulást keresni.

Igy jöttek-mentek óráról-órára, mert senki sem tudta, hogy a Segítő holnap reggel közöttük lesz-e még. Kapernaum még soha nem élt át ilyen napot; a levegőt a meggyógyultak öröm és diadalkiáltásai töltötték meg.

Csak akkor hagyta abba a munkát, amikor az utolsó beteget is meggyógyította már. Késő éjszakára járt már az idő, midőn a tömeg szétszéledt és csendesség borult Simon otthonára. A nap hosszú fáradalmi után végre Jézus is nyugalomra térhetett. Azonban «kora reggel», mialatt a városka még mély álomban volt, Jézus elhagyta nyughelyét és «elméne egy puszta helyre és ott imádkozék».

Nemsokára ezután, — még mindig korán reggel, — Péter és társai azzal a hírrel keresték fel, hogy a kapernaumi nép ismét keresi őt. Nagyon meglepődtek, mikor Jézus ajkairól ezen szavakat hallották: «Egyéb városoknak is hirdetem kell nékem az Istennek országát, mert azért küldettem».

Attól lehetett tartani, hogy az az izgalom, mely Kapernaumot hatalmába kerítette, esetleg szem elől téveszti Jézus küldetésének célját. Jézus azonban nem akarta a figyelmet csupán, mint csodatevő vagy testi szenvedések gyógyítója, magára irányítani, még kevésbé kívánt a nép gondolatai szerint való földi uralmat alapítani; sőt éppen ellenkezőleg, gondolataikat a földiekről a lelkiekre szerette volna fordítani, hogy így hozzá, Megváltójukhoz közelebb jussanak. Semmiféle földi sikernek nem volt szabad művét akadályoznia. Ezért riasztotta őt vissza a gondolkozás nélküli tömeg csodálata.

Az Embernek fia mit sem tudott az öntetszeglésről; világ elismerése utáni vágy teljesen idegen maradt előtte. Így hát lemondott állásról, gazdagságról, pompáról stb. egyszóval mindarról, amivel az emberek csodálatát, tiszteletét és alárendeltségét elnyerhette volna. Már évszázadokkal születése előtt jövendölte felőle egy próféta: «Nem kiált és nem lármáz, és nem hallatja szavát az utcán. Megrepedt nádat nem tör el, a pislogó gyertyabelet nem oltja ki, a törvényt igazán jelenti meg.»

A farizeusok igyekeztek kitűnni az istentiszteleti szertartások lelkiismeretes botartása által és keresték a feltűnést az imádkozás és jótékonyág terén. Előszeretettel vitatkoztak egyes hitpontozatok felett. A rosszul értelmezett buzgalom ily módon a különböző szektákat képviselő lármás, veszekedő irástudókat mindennapi utcai látványává tette.

Jézus élete éppen ellenkezője volt ennek; kerülte a hangos vitákat, feltűnést keltő imádkozásokat és általában mindazt, amivel tetszést arathatott volna. Ő el volt rejtve Istenben és az Isten kinyilatkoztatta magát az ő Fiában. Erre a ki-

nyilatkoztatásra kívánta az emberek figyelmét felhívni.

A nap sugarai nem egyszerre üzik el a sötéttség árnyait, hanem fokozatosan erősödve ébresztik a világot új életre. Így az Igazságnak Napja sem kelt fel teljes fényében és pompájában a világ fölött, mert akkor megvakította volna az emberek érzékeit. Az van megírva felőle, hogy megjelenése olyan «mint a hajnal». Benne nyilatkozott meg az igazságnak napja, akinek «gyógyulás lesz az ő szárnyai alatt».

„Kinyilatkoztatta dicsőségét és tanítványai hittek benne.“

Keresztelő János Heródes által fogságba lett vetve. Csálódva és nyugtalanítva a Megváltó magatartása felett és a dolgok kimenetelét türelmetlenül várva, két tanítványa által ezt kérdezte Jézustól: «Te vagy-e az, aki eljövendő, vagy mást várjunk?»

A Megváltó nem válaszolt azonnal a tanítványok kérdésére. Miközben azok hallgatása felett csodálkozva állottak ottan, a szenvedők járultak Jézus elé. Szavának hangjai áthatoltak a süketek fülén. Ajkainak egyetlen szavára, kezeinek érintésére, megnyitak a vakok szemei és látták a nappal világosságát, a természet szépségét, barátaik és Megváltójuk ábrázatát. Parancsszavára felemelkedtek a haldoklók új egészségben és frissességben. Bénák és ördögösök engedelmeskedtek akarátának; megszabadulva örülségüktől, imádták őt. Végül munkások és földmivesek sereglettek köréje, olyan emberek, akiket az írástudók mint tisztátalanokat kerültek és ezekhez szólt az örök élet ígét.

Ezzel telt el a nap. János tanítványai mindezt látták és hallották. Most Jézus magához hívta őket és megparancsolá nekik, hogy menjenek vissza Jánoshoz és mondjanak el neki mindent, amit láttak és hallottak, azzal a vonatkoztatással, hogy: «Boldog, aki én bennem meg nem botránkozik.»

A tanítványok közvetítették az üzenetet, s ez elégséges volt. János emlékezetébe idézte a Messiásról szóló ezen jövendölést: «Az Úr Isten lelke van én rajtam, mert felkent engem az Úr, hogy a szegényeknek örömet mondjak; elküldött, hogy beköszsem a megtört szívűeket, hogy hirdessek a foglyoknak szabadulást és a megkötözötteknek megoldást. Hogy hirdessek az Úr jókedvének esztenedjét . . . megvigasztaljak minden gyászolót.»

A názáreti Jézusban teljesedett be az ígért. A szenvedő emberiségért gyakorolt szolgálata képezte istensége bizonyítékát. Hozzánk való leereszkedése nyilatkoztatta ki dicsőségét.

Cselekedetei által Jézus nemcsak azt bizonyította, hogy ő a Messiás, hanem azt is megmutatta, mily módon akarja felállítani az ő országát. Ugyanazon igazságot nyilatkoztatta ki Jánosnak, amelyet egykor Illés is felismert a pusztában, midőn «mégyn vala nagy erős szél, amely a hegyeket megszagatta és meghasogatta a kősziklákat az Úr előtt; de az Úr nem vala abban a szélben. És a szél után fölindulás lett; de az Úr nem vala a fölindulásban sem. És a fölindulás után tűz jöve, de nem volt az Úr a tűzben sem.» A tűz megjelenése után azonban egy halk és szelid hangban beszélt az Úr a prófétához. Hasonlóképpen kellett Jézusnak is művét elvégeznie: nem trónok és hatalmak romba döntése által, nem is pompa és külső fény által, hanem az irgalmasság és önfeláldozás által, mely megindította az emberi szíveket.

Az Isten országa nem külsőségekben, hanem Igéje által közvetített szelidségben, Lelkének a benső emberben való működése által és a lelkeknek Vele, az igazi étellel való közösségben nyilvánul meg. Semmi által sem nyilatkozik meg hatalmas jobban, mintha egy emberfia egy Krisztuséhoz hasonló jellemet ér el.

Krisztus követői legyenek e világ világossága; ezt azonban nem kell semmiféle erőfeszítéssel egybekapcsolni. Istennek nem tetszik az, ha mi magunktól igyekszünk jót tenni. Mi csak vegyük fel magunkba a menny alapelveit; és ha érintkezésbe kerülünk a világgal, megláttatik a mi világosságunk. Az élet minden megnyilvánulásában megnyilatkozó hűség lesz a világítás eszköze.

Az Isten művének előbbreviteléhez nincs szükség gazdagságra, magas állásra, előkelő fellépésre, fényűző berendezésekre; még hősi tettekre sincsen szükség, melyek az emberek tetszését ugyan kivívják, de a büszkeségnek is hizelegnek. Világi látványosság, legyen az bármily nagyszerű is, teljesen értéktelen Isten előtt. Isten magasabbra értékeli a láthatatlan és örök dolgokat a látható és mulandó dolgoknál. Az utóbbinak csak annyiban van értéke, amennyiben az előbbi szemlélteti. Azonban még a művészet legkiválóbb alkotásai sem hasonlíthatók össze sem értékben sem szépségben egy olyan étellel, melyet a Szentlélek befolyása hozott létre.

Midőn Isten az ő Fiát e világra küldte, romlatlan értékű kincseket adott teremtményeinek, olyan gazdagságot, amelyhez képest az emberiség létezése óta való minden jólét semminek tekinthető. Krisztusnak öröktől való szeretete az a kincs, melyet magával hozott e földre. Ezt kell általa megkapnunk, kinyilatkoztatnunk és közvetítenünk.

Emberi fáradozásoknak Isten művében csak olyan mértékben lesz eredményük, amilyen mértékben az illető odaszentelte magát az Úrnak és amilyen mértékben Krisztus kegyelme megnyilatkozott az élet megváltozásában. Meg kell különböztetnünk

magunkat e világtól, mert Isten reánk nyomja pecsétjét és általuuk nyilvánítja ki szeretetét.

Ha Isten szolgálatára hív el egy embert, akkor nem érdeklődik az iránt, hogy van-e gazdagsága, képzettsége és beszélő tehetsége, hanem hogy alázatban járnak-e előtte, akar-e tanulni tőle, szájára akarja-e venni az ő igéit és hogy méltóan képviseli-e Őt e földön?

Isten csak olyan mértékben képes bennünket felhasználni, amilyen mértékben Lelke a szívet betölti. Ha Krisztus követői akarunk lenni, akkor alapelveit meg kell testesítenünk. *White E. G.*

A Magyar Unió II. Konferenciája Budapesten, 1928 március 15—18.

„Áldjad én lelkem az Urat és egész bensőm az ő szent nevét!” Zsolt. 103. 1.

Szívünkben hálásak vagyunk az Úrnak azokért az áldásokért, melyekben a II. Unió konferencia alkalmából részesített. Dávid hálaéneke a miénk is.

Különös előjogunkat képezte az, hogy az európai Divízió előjárója Christian L. H., valamint az osztrák egyesület vezetője Braun J. atyafiak közöttünk voltak, kik révén Istenünk konferenciánk áldásait megsokszorozította. Ezen atyafiakon kívül jelen voltak a magyarországi mű összes evangéliumi munkásai, kiadó alkalmazottai, továbbá szép számmal vettek részt konferenciánkon testvéreink is az ország különböző részeiről. A keleti területet 9, a közép területet 8 kiküldött képviselte.

A konferenciái közgyűlést Minck atyafi Ésaías 12-ik részének felolvasásával nyitotta meg. Az Unió kötetlétébe felvette a konferenciái gyülekezetet a nyugati misszióterületet 166 taggal és 14 gyülekezetet, illetve csoporttal, amely területet ezen konferencia alkalmából 3 kiküldött képviselt. A három év előtti Unió-konferenciái jegyzőkönyv felolvasásától eltekintett a gyülekezet, mivel az annakidején az Evangéliumi Munkás-ban megjelent.

Az Unió előjárója által felolvasott jelentés az elmúlt három évről a mű minden ágán előrehaladásról tesz bizonyosságot. A *lélekmentésben* átlag 30 evangéliumi munkás, beleértve az osztálytitkárokat és egyéb munkásokat, voltak tevékenyek. Az Unió tagszáma az előző jelentés szerint: 1063. *Ehhez járult:* keresztség, szavazás által 810; mellyel szem-

ben sajnos jelentenünk kell egy 317 tagból álló *vesztéséget*, úgyhogy a tiszta 493 gyarapodással az Unió taglétszáma 1556-ra emelkedett, akik 62 gyülekezetben illetve csoportban oszlanak meg.

Pénzügyi téren is tapasztalhattuk az Ur segítségét: Befolyt tized: 222,896 P, amely fejenként 169.24 P tesz ki. Az öszadakozás, beleértve a N. M. H. Önmegtagadó-hét és A. H. M. kitett 141,193 P. Ez tagonként 107.61 P-t tesz ki.

Az osztályok, valamint a kiadónak jelentései hasonlóképpen előrehaladást mutattak.

A tanácskozások gyors és zavartalan lefolyásának biztosítására a következő három bizottság választott:

1. *Határozathozó* bizottság: Braun J., Sohlmann K., Tulaszewszky K., Porcsin I. és Wicklein A.

2. *Kinevező* bizottság: Christian L. H., Zeiner A., Voigt M., Lauff Á. és Egyed J.

3. *Hitelesítő* bizottság: Christian L. H., Michnay L., Stein H., Zarka D. és Bartha F.

A *határozathozó bizottság* által előterjesztett és a konferenciái gyülekezet által egyhangúlag elfogadott határozatok a következők: (*Lásd a mellékelt határozatokat!*)

A *kinevező bizottság* javaslata alapján a közgyűlés az Unió tisztviselői karát a következő Unió-időszakra az alábbiak szerint állapította meg:

Előjáró: Minck Adolf.

Titkár: Jenik Gyula.

Pénztáros: Greiner Sarolta.

Belmisszió-, szombatiskola- és ifjúsági-titkár: Sohlmann Károly.

Könyvevangélista-osztály vezető: Wicklein A.

Az Unió bizottságának tagjai: Minck A., Zeiner A., Stein H., Sohlmann K., Wicklein A., Michnay L. és Voigt M.

Az Unió leszámoló bizottság tagjai: Az Unió bizottság tagjai és egy évre Jeszenszky B. és Porcsin I.

Építő bizottság tagjai: Az Unió leszámoló bizottsága.

Könyvellenőr: Az európai Divízió könyvellenőre.

A hitelesítő bizottság az Unió tisztviselői közül a missziómunkára javaslatba hozta:

Felszentelt prédikátorok: Minck Adolf és Sohlmann Károly.

Segédprédikátor: Jenik Gyula.

Könyvevangélista: Wicklein Alfréd.

A közgyűlés a bizottságok indítványát egyhangulag elfogadta.

Míg nyilvános előadásaink, bibliaóráink, valamint konferenciái üléseink kápolnáinkban tartattak meg, addig a péntek esti nyilvános előadásra, valamint a szombat délelőtti és délutáni Istentiszteleteinkre a régi képviselőház nagytermében gyűltünk össze.

Pénteken este a nyilvános előadást Christian atyafi tartotta az adventi üzenet előrehaladásáról. A nagyterem teljesen megtelt. Nagyon szép számmal voltak jelen látogatóink is.

Szombatiskolánk 79 osztályra oszlott kb. 800 taggal (beleértve a látogatóinkat is). Gyermekeiskolánk is volt 35 taggal. Az adakozás összege: 267.19 P. A prédikációt Christian atyafi tartotta. Áldásos tapasztalatokban mutatta be az atyafi, hogy miként Isten előtt nincs lehetetlen, úgy a hívő előtt sincs, mert Istenbe vetett hite mindenre képesítheti, ami Isten műve befejezésére irányul. A hívő célja kell legyen: győzelmes élet Krisztusban.

Délutáni bibliaóránk, melyet Braun atyafi tartott, délelőtti tárgyunkkal rokon volt. Pálnak, a pogányok apostolának élete elevenedett meg szemünk előtt. Láttuk győzelmi életének titkát: azt a hitet, mely úgy a nyomorúság, mint az öröm napjaiban gyermeki bizalommal kapcsolódott Istenhez.

Szombaton este áldásos ifjúsági misszió-estünk volt a kápolnában. Lélekben Afrikában időztünk. Christian atyafi tapasztalatokat mondott el, melyekből az ottani szükségleteket és Isten csodálatos munkálkodását láthattuk.

Az együttlétnek órái elmúltak. Áldásai azonban maradandókká lettek sziveinkben. Érezhettük Istenünk jelenlétét; megerősödtünk, munkánk, feladatunk még világosabb lett szemünk előtt. Kitalálással, erős hittel és Istenünk segítségére melletti bizalommal tekintünk az Unió elkövetkezendő négy évére. Ezen konferenciái áldások után Dáviddal mondjuk: «... boldog az a nép, melynek az Úr az ő Istene.» Zsolt. 144, 15. *Jenik Gy.*

HATÁROZATOK.

I. Általános:

1. Hála határozat.

Előljárónk által az előzőleg nyújtott jelentés bizonyossága Isten jelenlétének és gazdag áldásainak dacára a különböző nehézségeknek, az Úr megsegített bennünket a lélekmentés munkájában, amiért az Övé legyen a hála és a dicséret. Egyidejűleg köszönetet mondunk a kifejtett együttműködési szesz evangéliumi munkásainknak, könyvevangélistáinknak, kiadói alkalmazottainknak és valamennyi gyülekezeti tagjainknak, akik az Evangélium és a Üzenet hirdetésében áldozatkészen résztvettek.

Kérjük mennyei Atyánkat, hogy műve befejezésének érdekében tegyen bennünket önmegtagadóbbakká úgy a szolgálatban, mint az áldozathozatalban.

2. Szentebb élet.

Hogy megfelelhessünk Jézus Krisztus az óhajának, hogy «legyetek tökéletesek, mint a mennyei Atyátok tökéletes», újlag megerősítjük hogy

a) vigyázni fogunk beszédünkre, tudván, hogy a szeretetlen kifejezések károsak;

b) törekedni fogunk nagyobb önuralomra és böjt által;

c) vágyainkat és szokásainkat a Szentírás világos kijelentései alapján ellenőrizzük és semmi sem egyezünk bele, ami az Igével ellentétben áll, különösen az öltözködést, külsőnket és magaviseletünket, valamint szórakozásunk megválasztását illetőleg;

d) takarékossgal és beosztással fogunk élni és munkaidőnket alaposan ki fogjuk használni, hogy ezáltal anyagi viszonyaink rendezettebbek legyenek és másoknak terhére ne legyünk.

3. Gyülekezeti ápolás.

a) Az elmúlt évben sajnos jó néhány tagot veszítettünk el sorainkból. Habár Pál apostol szavai

szerint kívánunk eljárni, melyek szerint: «Vessétek ki magatok közül azt, aki gonosz!» és habár elismerjük azt, hogy a gyülekezeti fegyelem ma is érvényben van és szükséges, mégis személyes munka által mindent meg fogunk tenni az ingadozó és elgyengült lelkek megtartása érdekében;

b) azt a komoly kérést intézzük prédikátorainkhoz és gyülekezeti tisztviselőinkhez, hogy a gyülekezethez csatolandó barátainkat az üzenet minden pontjában a legalaposabban oktassák ki;

c) hogy gyülekezeti óráink áldásosabbak legyenek, kérjük testvéreinket, hogy az összejövetelek látogatásában rendesek és pontosak legyenek.

4. Szegényeink támogatása.

Mivel «kölcson ad az Urnak, aki a szegényen könyörül», mondja az Irás és mivel a nyomor mind nagyobb mértéket ölt, elhatározzuk, hogy a jövőben nagyobb gondot fordítunk szegényeinkre és pedig azáltal, hogy

a) minden hónap utolsó szombatján minden gyülekezetben adakozunk a szegénypénztár részére;

b) ezenfelül szokás szerint a tizeddel együtt minden hónapban adunk egy külön áldozatot a szegény testvérek javára;

c) a szegény testvéreink felsegélyezésére szánt összegeinket a szegénypénztár rendelkezésére bocsátjuk, hogy a segítség igazságosan és az egész gyülekezet nevében történjen a bizottság által.

5. Hűség a tizedben és az adakozásban.

Minthogy minden Isten áldásától függ, amelyet azonban csak akkor áraszt ki reánk, ha igyekezzünk minden dologban hűségesek lenni, kérjük kedves testvéreinket, hogy legyenek hűségesek a pontos tizedfizetésben és hogy támogassák Isten művét szívéük és legjobb tehetségük szerint.

II. Belmisszió:

Tekintve azt a tényt, hogy a Szentírás Isten maradvány népéről, mint egy rendkívüli missziófeladattal és egyúttal nagymértékű missziólélekkel megáldott népről beszél,

továbbá ismerve a Jövendőmondás Lelke azon kijelentését, mely szerint a hármasság üzenetét, mely nem fejeződik be addig, míg minden őszinte hívő tevékeny részt nem vesz a missziómunka valamely ágában, a személyes vonzó befolyás által lelkeket mentve, elhatározzuk, hogy a belmisszió munkát úgy belélé, mint kifelé erősítjük a következő eszközök által:

1. *Diakónia.* Minthogy az utolsó nép tiszta és lelki néppé kell legyen, úgy nagyobb gondot kell fordítanunk az elcsüggedtek, elgyöngültek gondozására és a betegek és szegények támogatására.

A diakónusok helyes megválasztása és nevelése által igyekezzünk ezt a lélekmegtartó szövet eredményesebbé és még áldásosabbá tenni.

2. *Olvasás.* Semmisem erősíti a hitet annyira, mint az igazság kutatása és a felette való elmélkedés. Ezért kérjük testvéreinket, különösen a nem régen keresztelteket, hogy a 40%-os engedményt igénybevéve könyveinket szerezzék be, és dacára elfoglaltságaiknak, hetenként szakítsanak időt lelküknek könyveink olvasása által való táplálására és az elmélkedésre.

3. *Iratterjesztés.* Elhatározzuk, hogy folyóiratunk és könyveink terjesztését mint elsőrangú lélekmentő és egyúttal a gyülekezetet anyagilag támogató eszközt rendszeresen folytatjuk, a keresztelendőket e munkára neveljük.

4. *Egészségügyi irodalom.* Mivel nálunk az orvosi missziómunka még nem áll olyan fokon, mint azon országokban, ahol ezen cél szolgálatában állanak úgy a szanatóriumok, rendelő-szobák, valamint kiképzett ápolószemélyek, elhatározzuk, hogy ezentul nagyobb figyelmet fogunk fordítani jelenlegi egészségügyi iratainkra.

Ezen célból ajánljuk összes testvéreinknek, hogy fizessenek elő az «Élet és Egészség» című folyóiratunkra, valamint szerezzék be az «Egészség és Jólét» című egészségügyi könyvünket, amely úgy orvosi oldalról való gondos átdolgozásával, valamint egészségügyi alapelveink terjesztésével értékes tanácsadó az egészségügyi kérdéseket illetőleg.

5. *Bibliamunka.* Mivel az evangéliumi üzenet legeredményesebb bibliai módja a házankénti tanítás, ezért kérjük testvéreinket, hogy a bibliaórák adására képezzék ki magukat és a «Rövid Bibliaórák» segítségével vegyék át családokkal a jelenlévő igazság pontjait.

III. Szombatiskola:

Minthogy a szombatiskola népünk és a keresztelendő lelkek kiképző iskolája, elhatározzuk:

1. hogy nagyobb gondot fordítunk a tanítók kiképzésére és az osztálytanítás színvonalának emelésére;

2. hogy a formaiasságot kerülve a szombatis-

kolát lelki és gyakorlatiá tesszük, magasra tartva a misszió-célt;

3. hogy az útlecke naponkénti tanulását, mint az élénk osztálytanítás titkát, hangsúlyozzuk.

IV. Ifjúsági-mű:

1. Minthogy megnyert és ezután megnyerendő ifjúságunk képezi a gyülekezet reménységét és mint-hogy hűségüktől függ e mű győzelmes befejezése, elhatározzuk:

a) hogy nagyobb gondot fordítunk ápolásukra a családban és a gyülekezet keretén belül;

b) hogy missziómunkára neveljük őket;

c) hogy a kereszteleendő fiatalok felvételében elővigyázattal járunk el, inkább várva, hogy az ifjú lélek mélyebb tapasztalatokat szerezzen Krisztussal, jobban értékelje az igazságot és szeresse a testvériséget.

2. Felhívunk minden fiatal h. n. adventistát, hogy:

a) modorban, beszédben és ruházatban magas elhívásunkhoz méltóan járjon, egész jellemével Jézus Krisztust a nagy mestert visszatükröztetve, mint akik bár a világban élnek, de sem a világot, sem amik a világban vannak, nem szeretik, hogy ezáltal fiataljaink és a világ ifjúsága között a jellemkülönbség szembeötlő legyen.

b) Továbbá, hogy ki-ki lelki életét ápolja és a Biblia-év kapcsán életünk és hitünk zsinórmértékét, a Szentírást naponta tanulmányozza.

3. Mivel gyermekeink bibliai nevelése néha nehézségekbe ütközik, kérjük testvéreinket, hogy családban és kis csoportokban viseljenek gondot kicsinyeinkről és ott oltás sziveikbe Isten Igáját és a tiszta életmód elveit.

V. Könyvterjesztés:

Ismerve a könyvterjesztés fontosságát a hármadik angyal üzenet hirdetésében, ajánljuk:

1. hogy csak olyan könyvevangélistáknak adassék igazolvány, akik a következő követelményeknek megfelelnek:

a) meggyőződés és hűség az igazságban;

b) öltözet és magatartás által megnyilvánuló jó befolyás;

c) a kiadóval szembeni pénzügyeinek pontos rendezése;

d) hűség és lelkiismeretesség az elvégzett munkájának jelentésében;

e) a házról-házra való munka legkisebb céljának elérése: testvérnők részéről havi 140, atyafiak részéről havi 160 óra;

f) megfelelő eredmény.

2. Buzdítsuk közösségünk egészséges, fiatal tehetséges tagjait, hogy mint könyvevangélisták odaszenteljék magukat Megváltójuknak és vállalják a mű ezen ágát élethivatásuknak.

3. A bizonyoságtételek értelmében ugyanolyan gondot kell fordítani a könyvevangélisták kiválasztásánál, mint a prédikátorok elhívásánál.

A Középmagyar terület III. évi konferenciájának jelentése.

Az 1928. évi konferenciánk március 14—18-ig tartott, Budapesten. Összejöveteleinket a Székely Bertalan utcai kápolnámban tartottuk, kivéve a péntek esti nyilvános előadást és a szombatnapi istentiszteleteket, melyek a régi képviselőház üléstermében tartattak, nagy áldást hozva számunkra Istenünktől.

Testvéreink nagy számmal jöttek fel vidékről, úgyhogy összes összejöveteleink telt házban folytak le. A Területen lévő husz gyülekezet, mintegy 76 kiküldöttel képviseltette magát.

Minck A. atyafin, mint unió elöljárón kívül,

jelen voltak még, mint vendégek: Christian L. atyafi az európai divízió elnöke, Braun atyafi Osztrák terület elöljárója, Michnay és Voigt atyafi, kik gazdag tapasztalataikkal segítségünkre voltak és tették áldásossá üléseinket.

Konferenciái ügyeinket hat ülés alatt tárgyaltuk meg. Első konferenciái ülésünket a 351. énekekkel és Minck atyafi imájával kezdtük. Zeiner atyafi a 146. Zsoltár felolvasása a vendégeket üdvözölve az 1927. évi jelentést árt.

1927-ben munkálkodott:

2	felszentelt prédikátor
2	segédprédikátor
5	missziómunkás
9	munkás összesen 36 különböző helyen

1926-ban munkálkodott:

3	felszentelt prédikátor
7	segédprédikátor és
—	missziómunkás
10	munkás összesen 25 különböző helyen.

Tagok száma az 1926. év végén 568 lélek.

Felvétel keresztség és szavazás által	143 lélek	1926-ban	120 lélek
Levéllal más területről	18 «	« «	23 «
Összesen:	161 lélek	Összesen:	143 lélek
Veszteség: kizárás, halál által	39 lélek	1926-ban	83 lélek
levél által más terül.	18 «	« «	33 «
Összesen:	57 «	Összesen:	116 «
Tiszta növekedés 1927-ben	104 lélek	1926-ban	27 lélek

Tagok száma az 1927. év végén 672 lélek.

Pénzügyi helyzet:

Bevételek:

	1927-ben.		1926-ban.
Tized:	44,464.63 P	Tized:	38,420.48 P
fejenkénti átlag	78.26 «	fejenkénti átlag	70.96 «
Összes adakozások	36,940.18 «	Összes adakozások	26,895.10 «
évi átlag	65.03 «	évi átlag	47.35 «
heti átlag	1.25 «	heti átlag	0.91 «

Kiadások:

Munkások összfizetése:	26,110 — P		
« kiadás számlája	19,749.04 «		
Leltári kiadások	410.26 «		
Egyéb kiadások	5,962.83 «	A kiadások a következőkkel fedeztettek:	
Könyv- segélyalapra	1 055.17 «	Engedélyezendő összeg	50,144.12 P
Betegsegélyző alap	325.18 «	Tányérpénz és munkások egyéb	
Tizedkönyv és képtekercsre	225.28 «	keresete címén	3,693.64 «
Összes kiadás az 1927. évben	53,837.76 P		53,837.76 P

A 44,464.63 tizedből levonva a Generál Konferenciának és a Magyar Uniónak járó tizedek, valamint a 6 százalékos rokkant alapnak szánt illeték levonása után a terület nettó tizede maradt 32,903.71 P. Az engedélyezendő összeg 50,144.12 P, a fennmaradt hiány 17,240.41 P, az Unió által előirányzott pótlék 17,913.— P, úgy hogy az év végén a Terület feleslege 672.59 P, mely összeget a Magyar Unió rendelkezésére bocsájtjuk, megköszönvén a pénzbeli segítséget, melyet az elmúlt konferenciái év folyamán nyújtott.

A jelentés felolvasása és elfogadása után a konferencia elfogadta az előterjesztett bizottságokat, nevezetesen:

Határozathozó bizottság: Az Unió határozathozó bizottsága.

Kinevező bizottság: Minck A. vezető, Stein H., Bíró Ferenc, Veszeloyszky Gy., Kovács K.

Hitelesítő bizottság: Minck A. vezető, Wicklein A., Roóz Á., Dobos J., Egyed J.

A határozathozó bizottság által előterjesztett és a konferencia részéről elfogadott határozatok teljesen megfelelnek az Unió konferencia határozataival, megtalálhatók az Unió jelentésében.

A *kinevező* bizottság előterjesztése:

Elöljáró: Zeiner A.

Titkár: Bajor L.

Pénztáros: Greiner S.

Belmisszió és sz. i. ifj. titkár: Sohlmann K.

Könyvevangélista vezető: Wicklein A.

Könyvellendőr az Unió bizottságából kiküldve.

Bizottság tagjai: Zeiner A., Wicklein A., Sohlmann K., Zarka D., Egyed J.

Leszámoló bizottság: A területi bizottság tagjain kívül: Hörcher Gy., Roóz Á.

A *hitelesítő* bizottság előterjesztése:

2 felszentelt prédikátor: Zeiner A., Zarka D.

1 próbapredikátor: Veszeloovszky Gy.

1 segédpredikátor: Bajor L.

6 missziómunkás: Szabó J., Debreceni S., Halász L., Berghauer I., Róth M., Bajor M.

5 könyvevangélista: Csik I., Farkas J., Hiegl Gy., Juhász J., Tokos G.

9 próbakönyvevangélista: Bóka M., Dzur A., Drechsler S., Grünberger D., Kakula I., Kovács K., Köblös I., Kolláth M., Tóth B.-né.

21 alkalmi könyvevangélista: Balázs A., Biró M., Chlip M., Hiegl M., Hiegl A., Kanalas E., Kovács K.-né (Kispest), Kiss J., Kocsis S., Mátyás J.-né, Miklós J., Patyi P., Stadler F.-né, Szabó J.-né, Szabó V., Szabó G.-né, Tóth F., Tersánszky

Gy., Teodoreszku Gy., Vittmaier J., Zágonyi M.

A könyvevangélisták forgalma 1927-ben:

23 állandó, 9 alkalmi könyvevangélista összesen 34,408 óra alatt 60,832 P.

Összejöveleink nagy áldásunkra szolgálták úgyszintén a jelentések is, melyekben láttuk, magunk előtt, hogy milyen csodásan vezet az Úr.

Mindenek fölött azonban a szent szombat nap volt az, amely valamennyiünknek a legtöbb áldást nyújtott. Szombati istentiszteletünket a régi Országház termében tartottuk még. A szombatiszkolai jegyzőkönyv az Unió jelentésében található.

Az Úr Lelke közöttünk volt, éreztük különös áldását, mellyel áthatva az egész gyülekezet, eggyé forrasztott bennünket.

Kérjük Őt, hogy az Ő eljöveteleig árásson el áldásával és minden esztendőben nagyobb és nagyobb számmal vezéreljen oda, ahol megáldani kíván.

Bajor László.

A Keletmagyar Terület III. évi konferenciája 1928 március 9—11. Miskolcon.

«Mert nagy az egekig a Te kegyelmed és a felhőkig a Te hűséged. Magasztaltassál fel az egek felett, óh Isten! Mind az egész földön legyen a Te dicsőséged!» (Zsolt. 57, 11. 12.)

Valóban tapasztalhattuk ez évi területi konferenciánk alkalmával is Istenünknek ama nagy kegyelmét és hűségét, amely kegyelemről már Dávid úgy emlékezik meg, hogy az «jobb az életnél» és ezért áldotta is Őt «élete fogytáig». Örömről teljes volt, hogy az Ur megengedte konferenciánknak egyesületünk székhelyén való megtartását. Teljes szívvel együtt mondhattuk a zsoltáriró szavait:

«hatalmasan cselekedett velünk az Ur, azért örvendezünk.» (Zsolt. 126, 3.) «Adjanak hálát az Urnak az Ő kegyelméért s az embernek fiai iránt való csodadolgaiért! És magasztalják fel a népnek gyülekezetében és dicsérik Őt a vének ülésében.» (Zsolt. 107, 31. 32.)

Konferenciánkat Michnay László atyafi a 126. Zsoltár felolvasásával nyitotta meg, annak a biztos reménynek adván kifejezést, hogy ha bár könyhullatással vetünk is, szívünk vigadozással, szánk nevetéssel fog majdán betelni. Vendégeink közül kü-

lönös örömmel üdvözölhattük az európai Divízió vezetőjét *L. H. Christian* atyafit, kinek a konferencia folyamán elmondott áldásos tanításai és tapasztalatai mélyen sziveinkbe vésődtek. Jelen voltak még a Magyar Unió részéről Minck A., Sohlmann K., Wicklein A., atyafiak és Greiner S. testvérnök, a Kiadóhivatal részéről pedig Stein H. atyafi. A gyülekezetek részéről 21 gyülekezet 45 kiküldöttel képviseltette magát és testvéreink is nagy számmal jelentek meg, hogy az Urtól ígért áldásokat elnyerjék.

Az Előjárónk által felolvasott jelentésből láttuk, hogy létszámunk — dacára a rendkívüli nehézségeknek — mégis növekedett, sőt két új gyülekezetet is felvehettünk: Nagykamrást 17 taggal és Medgyest 12 taggal.

Valóban megáldotta az Ur úgy az evangélium hirdetőinek, mint könyvevangélistáinknak, valamint a misszió lélektől áthatott gyülekezeti tagjainknak karöltve végzett hűséges fáradozását.

A lélekmentés terén tevékenykedett az első félévben 13, a második félévben pedig 11 munkatársunk 29 különböző helyen.

1927 január 1-től dec. 31-ig felvétetett keresztség, szavazás és levél által 119 lélek, vesztésünk volt kizárás, elhalálozás és levél általi elbocsajtás folytán 60 lélek. Tisztanövekedésünk tehát ez évben 59 lélek volt, akikkel a tagok száma 659-ről 718 lélekre szaporodott.

Pénzügyi téren is tapasztalhattuk az Ur áldását. Befolyt tized 31,269.78 Pengő, fejenkénti átlag 43.55 P, összedakozás — beleértve a N. H. és A. H. M.-t is — 16,458.38, fejenként átlag 23 P.

Az osztályok vezetői is úgy a könyvtárúsításban, mint a belmisszió, ifjúság és szombatiskolában is előhaladásról számolhattak be.

Kiadóhivatalunk áldásos tevékenysége a szép vallásos folyóiratokkal s jó könyveivel a gyülekezetek missziószellemének kifejlesztéséhez nagyban hozzájárult.

A tanácskozások gyors és zavartalan menetének biztosítására 3 bizottság választott:

1. *Határozathozó* bizottság: Sohlmann K., Stein H., Makai I., Buzgó M., Juhász S.

2. *Kinevező* bizottság: Minck A., Tulasewszky K., Porcsin I., Stoics I., Skultéti I.

3. *Hitelesítő* bizottság: Christian L. H., Wicklein A., Lauff Á., Fodor A., Biró L.

A határozathozó bizottság által előterjesztett és a konferencia által egyhangulag elfogadott határozatok az Unió jelentésében olvashatók.

A kinevező bizottság javaslata alapján a közgyűlés az egyesület tisztviselői karát az 1928 évről a következőképp állapította meg:

Elöljáró: Michnay László.

Titkár: Katona Sándor.

Pénztáros: Greiner Sarolta.

Osztály titkár: Sohlmann Károly.

Könyvevangélista vezető: Czmór László.

Bizottság: Michnay L., Lauff Á., Tulasewszky K., Jeszenszky B., Porcsin I.

Leszámoló bizottság: az Egyesület bizottsága valamint Czira Ferencz és Biró László.

A hitelesítő bizottság ajánlatára a következő neveket fogadta el a konferencia:

3 prédikátor: Michnay L., Lauff Á., Tulasewszky K.

2 próba prédikátor: Buzgó M., Stoics I.

2 segéd prédikátor: Fodor A., Katona S.

2 missziómunkás: Juhász S., Berzenczey K.

1 kisegítő missziómunkás: Herceg Mária.

3 könyvevangélista: Belánszky J., Kucsá M., Sztodola J.

Ezenkívül elfogadtattott 12 próba és 13 alkalmi könyvevangélista neve.

A szombatiskolában, mely 16 osztályból állott résztvett tagok száma a látogatókkal együtt 168, adakozás 62.44 P.

Konferenciánkat a 17. számú énekekkel fejeztük be áldván az Urat a dicsőség magas királyát. Ki mindent a legjobban intézett, mindeddig bennünket bizton vezérlett s mindenkor nyújtott segítséget.

Katona S.

A Nyugatmagyar Misszióterület II. évi konferenciája Győrött.

A Nyugatmagyar Misszióterület II. évi konferenciáját f. évi március hó 22—25-ig tartotta a győri gyülekezet helyiségében.

Az Unió részéről jelen voltak Minck atyafi, az Unió elöljárója, Sohlmann atyafi, az Unió osztálytitkára, Wicklein atyafi a könyvevangélisták és Stein atyafi a kiadóhivatal vezetője, továbbá a Középmagyar Terület részéről Zeiner atyafi a terület elöljárója, valamint a nyugati Misszióterület 4 munkása. A konferencián megjelent 18 kiküldött 7 megszervezett gyülekezetet képviselt. Jelen konferencia alkalmával a következő gyülekezetek vé-

tettek fel a Terület kötelékébe: Teleki-puszta 12 taggal, Nemesvámos 9 taggal, Szombathely 7 taggal, Balatonszemes 5 taggal, Darány 6 taggal és Pécs 6 taggal, amely gyülekezeteket 5 kiküldött képviselt.

1927. évi jelentés.

Minck atyafi az Unió elöljárója, aki egyidejűleg a Nyugatmagyar Misszióterületnek is elöljárója a 128. Zsoltár felolvasásával nyitotta meg a konferenciát, amely után a következő jelentést nyújtotta az elmúlt konferenciái évről: A Területen

dolgozott 1 felszentelt prédikátor, 1 próbapredikátor és 2 bibliamunkásnő, akik 9 különböző helyen végeztek lélekmentési munkát. A Terület 1927 január 1-én 155 tagot számlált. Kereszttség és szavazás által felvételre 26, levél által 20, összesen 46 tag. Levél általi elbocsátás és kizárás által 35 tagot veszítettünk, úgy hogy a Terület tagjainak a száma az év végén 166 volt, akik 7 szervezett és 6 meg nem szervezett gyülekezetben oszlottak meg.

Pénzügyi jelentés a következő: Tized 8511:32 P (fejenként átlag 51:27 P), adakozások 6871:77 P (fejenként átlag 41:39 P). Teljes szívünkben hálát mondunk az Urnak, hogy gyermekeinek áldozatkésztségét gazdagon megáldotta.

A konferencia dologi ügyeit a következő bizottságok intézték:

Határozathozó bizottság: Sohlmann K., Albrecht J. és Stámetz J.

Hitelesítő bizottság: Minck A., Stein H. és Pechtol F.

A határozathozó bizottságok által ajánlott határozatok beható megbeszélés után a konferenciai gyülekezet által egyhangulag elfogadtattak. A határozatok az Unió jelentésénél olvashatók.

A hitelesítő bizottság az 1928. konferenciai évre a következő testvéreket ajánlja a Terület munkáskarául:

1 felszentelt prédikátor: Voigt M.

1 próbapredikátor: Albrecht J.

2 missziómunkásnő: Lovass Eszter és Veszprémi Ida.

2 könyvevangélista: König Ferenc és Osiszér Margit.

7 próbakönyvevangélista.

3 alkalmi könyvevangélista.

A Terület nem lévén önállóan szervezett, tárgytalan lett egy külön területi bizottság megválasztása és így az Unió bizottsága jön tekintetbe mint a Terület bizottsága, ugyanugy az Unió tisztviselő-kara, mint a Terület tisztviselői.

Elöljáró: Minck A., az Unió elöljárója.

Helyettes elöljáró: Voigt M.

Titkár: Az Unió titkárja.

Pénztárnok: Greiner S.

Belmisszió, ifjúsági, szombatiskolai titkár: Sohlmann K.

Könyvevangélista vezető: Wicklein A.

Könyvellénőr: Az Unió részéről kijelölendő.

Területi és leszámoló bizottság: Az Unió bizottsága.

Általános.

A konferencia ezen szombatján Minck atya szólt hozzánk és igen éreztük az Úr közelségét és áldását. 17 osztályban a testvérek és barátok nagy száma foglalt helyet. Az adakozások összegét kitett 27:37 P.

Hálattal szívvel és azon elhatározással, hogy a következő konferencia évből jobban imádkozunk és dolgozunk a külső és belső növekedésért távoztunk el a konferenciáról. Vajha a konferencia áldása a jelenvoltak által átszarmazna az otthoni gyülekezetekre is és közös jelszavunk legyen: «Készítsétek az Úrnak utát». Ésa. 40, 3.

Albrecht J.

Belmisszió.

E rovatért SOHLMANN K. felelős.

Áldozat, áldás és előhaladás az adventi műben.

Az előbbi évekhez hasonlóan ez évben is a 5—11-ig betartjuk az áldozati- és önmegtadó intézményét. Az egész világon folyó adventi szükségletei, melyek különösen a pogány országokban mutatkoztak, vezető testvéreinket arra indította, hogy ismét az adventívok szeretetére áldozatkésztségére számítsanak. Az Unió bizottsága kéri a kedves testvéreket az Unió egész területéről, hogy a maguk részéről is minden lehetőséget megtegyenek, hogy így a honi mű megszilárduljon és pogánymisszió kiterjeszkedjen. Mialatt az evangéliumi munkások és a kiadóhivatali alkalmazottak egy heti fizetésüket adják oda, kérjük az összes k. testvéreinket, hogy tőlük telhetőleg szívük szerint tegyenek le ők is áldozatot az oltárára. (2 Kor. 9, 7—8.) Ha Isten szeretete és azon nagy áldozatra gondolunk, melyet éretlenül meghozott egyetlen Fiának odaáldozása által, (Ják. 3, 16.) akkor nem fog nehezünkre esni az áldozathozatal. Most az egyszer ne nevezzük önmegtadóknak, hanem hálaáldozatnak. Hiszen oly sok mindenért kálát adunk az Istennek! Bizonyos, hogy az áldozat nem fog kimaradni.

A Generálkonferencia közlése szerint az utolsó üzenetet 256 nyelven, 126 országban hirdetjük. Könyveink és irataink 131 különböző nyelven

lennek meg. Az utolsó 10 esztendőben 1547 misszionáriust küldött ki az adventi közösség. 1925., 1926. és 1927. években összesen 575-öt, ebből 1926-ban 216-ot, 50 különböző országba. Hogy a mi népünk valóban missziónép, azt azon tény is mutatja, hogy minden 14-dik tag egész idejét a missziómunkának szenteli, mint misszionárius, prédikátor, tanító, orvos, ápoló és kiadóhivatali alkalmazott. Ez dicső bizonyosság az Isten népe mellett. Néhány évtized alatt tette az Úr ezen mozgalmat világraterjedővé. Nagy dolgokat értünk el, de még nagyobbaknak kell történniök. Egy fiatal ausztráliai szigetlakó mondotta ottani művünk vezetőjének: «Ti mindennel rendelkeztek, nekünk semmink sincs. Ti éltek, mi meghalunk. Néktek van világosságotok, mi pedig sötétségben élünk. Uraim, lehetséges-e, hogy ne küldjenek nekünk misszionáriust?»

Ez a kérdés hozzánk, magyarokhoz is intézve van. Ki akar segíteni és áldozatot hozni a sötétségben szinylődő lelkekért?

Isten áldja meg az adakozókat és az adományokat.

Minck A.

Ilfjúsági osztály.

E rovatért SOHLMANN K. felelős.

Az üzenet ismerete és szeretése.

Alapszöveg: Jakab 5, 8. „Erősítsétek meg szíveteket, mert az Úr eljövetele közel van.”

Bizonyára álltál már te is, mint én egy völgyben, nézve és csodálva a hegyorom mögött teljes pompájában felkelő napot. Lenyűgözve szemléltem biztos előretörését, színváltozását, növekvő erejét és fényét. Akárcsak egy hős, mely pályáját futja, úgy szaladt fel a zenitre dél felé. — Este lett s újra kimentem ugyanabba a

völgybe, ahol élém egy egészen más látvány terült. A reggel keleten kelt nap, már a tulsó hegyorom felett állott, ereje percről percre csökkent, sugarai már nem tüzeltek, csak lágyak voltak, mintha a nagy égítest haldokolt volna, vérvörössé vált és nemsokára a hegyek mögött bágyadtan alábukott.

Oly szembetűnő volt a különbség a reggeli és esti nap között. Vajjon mi lehet az oka, hisz ugyanaz a nap kelt fel és szállt alá? Igen, ugyanazt a napot láttam keleten és nyugaton és mégis volt közöttük különbség; az egyik munkára ment friss erővel, a másik munkáját bevégezve pályáját megfutva pihenőre tért.

De ott a völgyben állva egy még szebb kép jutott eszembe, a dicső evangélium napját láttam képzeletemben, amint kétezer évvel ezelőtt felfutott az égre, ahol századokon át beragyogta Európát áldástosztó sugarival. Azóta megfutotta pályáját, most pihenni készül; a sötét éjszaka már vár leváltására, az evangélium világossága pedig megegyeszer, — mint a lemenő nap sugarai, — átragyogja a földet, bearanyozza sugarival a közeli és legtávolabbi misszióterületeket, hogy előhívja és kivonulásra készítse az örökvilágosság honába igyekvőket.

Isten utolsó üzenete napjainkban újra felhangzik, akár Noé, Illés és Keresztelő János napjaiban, a hármass angyalai üzenet formájában.

Nem új üzenet ez, a régi örömhír lett felújítva, a különbség csak az, hogy az örüllők kürtje, mely évezredek óta szólt most utoljára fujja az intő szótatot.

Ha fel tudnánk emelkedni arra a magas ki-látóra, ahonnan kapitányunk vezeti az utolsó út-

H I T.

Ha a tavasz szelid fuvalma
Által suhan a rét felett
És megjelen virág mezében
A bűvös bájos kikelet
S a véghetelenség szeméből
Alávetődik egy mosoly,
Millió teremtmény érzeménye
Egy dicsőhimnuszban összefoly:
Csodás érzésre gyúl szívem
S imádlak téged Istenem.

Ha jó a nyár s varázshatalma
Áldást terem a völgy ölen,
A szürke bérc a zöld berekkel
Harmatban fürdik éjjelen,
Vagy ha a nyájas ég azúrját
Komor felhők özönlik el
S a természet önönmagával
Irtózatlan csatára kel:
Amulat fogja el szívem
S csodállak téged Istenem

Ha látom ősszel a falombot
Magsárgultan lehullani;
A kertek és mezők virágít
Hervadozni, haldoklani . . .
És tudva, hogy az Úr hatalma
Azok helyett újat terem;
Virág hullása, szél sirása
Örök halált még nem jelent:
Imára kulcsolom kezem
S dicsérek téged Istenem!

Ah! minden, minden e világon
Az Úr hatalmát hirdeti!
Virág nyílása, hervadása
Az Ő jóságát érezi;
Hiszem, ha én is itt hagyom majd
Egykor e múlt életet,
Egy boldogabb hajnalhasadtán
Dicsőbb tavaszra ébredtek:
Nem lessz örök a sírverem,
Hiszek tebenned Istenem!

Szabó Albert.

közetet a sötétség alattomos hadereje ellen, ha a távolból mindent áttekinthetnénk, ha úgy látnánk az eseményeket, amint Ő látja, akkor habozás nélkül minden erőnket, szeretetünket, képességünket üzenetének gyors terjesztése szolgálatába állítanánk. Sorsdöntő perceket élünk, és ha az üzenet hozzád eljutott, és te hívását megértetted, úgy elvárja Urad tőled, hogy most siess mások helyes döntését elősegíteni.

Ezeket a gondolatokat fejezi ki, ezt a vágyat zárja magába ifjúságunk célja: «Az adventi üzenet hirdetése az egész világon a jelen nemzedék idejében.» Fiatal testvéreim, ismerjük meg jól, szeressük egész szívvel és hirdessük bátran Istennek utolsó üzenetét.

Ha mi magunk szeretni fogjuk és sóvárogva várjuk Jézus második eljövételét úgy szívünk ezzel a reménységgel lesz telve és szánk erről fog szólni, ahol erre csak alkalom nyílik, mignem a hármasszangyalos üzenet hangos kiáltássá válik és mindenki meghallja a sok szívben örömet fakasztó, de sokak számára szomorú hírt, hogy Jézus hamarosan jön megjutalmazni és megfizetni. Tudnál-e szob, fontosabb és terjesztésre méltóbb üzenetet találni?

A bolsevizmus, a spiritizmus, modernizmus és más egyéb áramlatok elviszik az ifjúság javát és találnak lelkes követőkre. Egyik áramlat sem idősebb a mi üzenetünkénél, de mégis befutották egy nemzedék alatt az egész világot. Isten szent üzenete nem tudná ugyanezt tenni? Kétkedsz egy percet is e mű dicső és gyors lezárulásában? Add erődöt, csatlakozz a Krisztus zászlaja alatt álló sereghez és jöjj a Jézust várók seregével az utolsó rohamra.

Sohlmann K.

Szombatiskola.

E rovatért SOHLMANN KÁROLY felelős.

Tanítógyűlésünk.

Az Isten Szentlelkétől áthatott tanító gyűlés az a kohó, amelyben a szombatiskola leckéanyaga összeolvad és kialakul. Ezért a leckét naponta Jézus lábainál kell tanulnunk, hogy a szombatiskolai tanítógyűlésre gazdag tapasztalatokkal megáldva jelenhessünk meg.

Legyen elvünk igazi tanítványokká és tanítókká fejlődni. Régi tapasztalat, hogy nem az elmés, ha-

nem a szorgalmas tanulóból válik jó tanító. A tanítás művészetét el kell sajátítanunk! Nem mindenki, akinek tudása van, tud egyszersmind tanítani. Édesapám mesterien tudott számolni. Midőn egyszer számtanból intőt kaptam a törtek miatt, apám magához hivatott, hogy ezt az egyszerű dolgot megmagyarázza nekem. Alig tíz perc alatt rész volt a magyarázattal és azt hitte, hogy teljesen megértette velem a törtek kérdését. Sohasem tudta meg, hogy én akkor semmit sem értettem a magyarázatból. Egyet azonban jól megjegyeztem a kapott leckéből: «Hogy a tanító úgy alkalmazkodjon tanítványához, hogy az megértse őt.» Legyen azért tanításunk egyszerű, emberi bölcselkedésektől ment, és legyen benne összhang akárcsak egy szép zenekarban. Merítsünk a természet kincseiből és a Szentírásból példákat, hogy az Urtól reánk bízott tanítványokat jobban tudjuk tanítani.

Minden tanítónak bizonyos önállósággal kell bírnia. Ezen önállóság azonban nem zárhatja ki az engedelmesség szellemét. Ilyen feltétel mellett érezhetjük, hogy az egész művet a Szentlélek vezeti. A Krisztus tudománya iránti szeretet lángja lobogjon a szívünkben, mely másokat is lángra fog lobbantani. Hogy ezt a magaslatot elérjük, Istennel állandóan összeköttetésben kell lennünk és buzgó imában gyakran keresnünk Őt. Így leszünk képesek isteni bölcsességgel Krisztus iskolája számára tanulókat, tanítókat és szombatiskolaivezetőket nevelni.

A tanítógyűlést tervszerűen kell levezetni. Pontosan 8:30-kor imával kezdeni és 9:25-kor befejezni. A kijelölt tanító egy negyedórával előbb jelenjen meg, hogy a lecke elkészített vázlatát a táblára írhasse. A lecke tárgya nem prédikációs szerű, hanem kérdés és felelet alakjában legyen levezetve és a tanítás alapját együttes megbeszélés képezze. Minden negyedév elején jelöljük ki az összes leckék számára a tárgyanak megfelelő tanítót vagy segédtanítót. Az átvevő kérdéseire a tanítók jelentkeznek, ezáltal mindenkinek alkalma nyílik szabatos feleletet adni, viszont mással szemben türelmet gyakorolni. Az alázatos tanulékony szív itt áldásnyer és áldássá lesz. A jó tanító egyszersmind jó tanuló is, azért egy jegyzőkönyvet hoz magával, amelyben otthon a leckét fejtegette és erről egy vázlatot is készített. A gyűlésen pedig a táblára írt vázlatot is leírja magának. A gyűlés befejezése előtt az osztálykönyvek kiosztatnak.

A fent leírt szabályok alapján tanítógyűlésünk az Ur segítségével szépen fejlődött. Huszonöt ta-

nító közül, beleértve a gyermekiskolai tanítókat is, alig hiányzik kettő-három. Tanítógyűlésünk vonzó erővel bír. Tartalmas, de nem fárasztó. Senki nem lesz mellőzve. A segédtanítók is foglalkoztatva lesznek. Minden hónap egy szombatján ők veszik át az osztálytanítást, a hiányzó tanítókat ők pótolják. A «Miszióterületeink» felolvasása előtt egy héttel lesz valamely tanítónak átolvasás végett átadva. Az állandó tevékenység növeli a munkakedvet, az Ur iránti hálát és a felebaráti szeretetet. Célunk: a tanítógyűlést érdekessé, élénkké és nélkülözhetetlenné tenni, hogy az Ur segítségével egy felsőfokú bibliaiskolává fejlődjék. *Farkas Janka*

Az ifjúsági osztály célja és rendeltetése.

Az ifjúsági osztály a lélekmentés céljából lett megszervezve. Az ifjúsági osztály munkásságának az alábbi eredményeket kell létrehoznia:

1. hogy a gyülekezet megkeresztelt ifjú tagjai mind nagyobb örömet és kedvet nyerjenek a keresztyeni közösség ápolásához, a hiteléhez és minél jobban megerősödjenek az igazságban;

2. hogy az ifjúsági osztály még meg nem keresztelt tagjai megnyerhetők legyenek és életük teljesen Krisztus vezetése alá kerüljön.

3. hogy a gyülekezet körletén kívül álló más ifjakban, különösen pedig testvéreink hitetlen gyermekeiben felkeltse az érdeklődést a bibliai alapelvek iránt.

Ezen magasztos cél elérésének eszközei a következők: Egy Istenfélő ifjúsági ápoló, aki elegendő tapasztalattal és alkalmazkodóképességgel rendelkezik — rendszeres összejövetelek — tervszerű Bibliakutatások — imánapi összejövetelek — különféle tanulmányok Isten üdvtervének teljesebb megértése céljából — együttes missziómunka — személyes fáradozás egyesekért — a zene és ének gyakorlása; házi estélyek. *W. E.*

„Szombatiskolai Munkás.”

1. Lecke. 1928 július 7.

Ésaiás kora, az akkori vallási állapotok, Ésaiás elhívása.

Ésaiás 6.

I. Beosztás.

1. Ésaiás kora. Kérdés 1.
2. Vallási állapotok. Kérdések 2—5.

3. Isten trónja. Kérdések 6—9.

- a) A trón maga. Kérdés 6. (Ésa. 6, 1.)
 - b) Serafin. Kérdés 7. (2. v.)
 - c) Dicsének. Kérdés 8. (3. v.)
 - d) Hatás a templomra. Kérdés 9. (4. v.)
4. Ésaiás elhívása. Kérdések 10—16.
- a) A Lélek hatása Ésaiásra. Kérdés 10. (5. v.)
 - b) A bűn kiengesztelve. Kérdések 10—12. (5—7. v.)
 - c) Készenlétben mint Isten követe. Kérdés 13. (8. v.)
 - d) Az üzenet és annak hatása. Kérdések 14. 15. (9—12.)
 - e) Remény. Kérdés 16. (13. v.)

Bevezetés.

Ésaiás jelentése: «Isten az én üdvöm.» Mint a próféták fejedelme «nagy»-nak is van nevezve az ótestamentum evangélistája. Lefrja az eljövendő Megváltót és az ő országát. Nyelvezete mellett, hogy királyian méltóságteljes és előkelő, egyúttal népszerű is. Működésének ideje rendkívül mozgalmas. Aki Ésaiást eredményesen akarja olvasni és megérteni, az ne tévessze szem elől az első fejezet kezdetét és olvassa el a királyok és krónikák utolsó könyveiben azokat a történeteket, beszédek és eseményeket, amelyek az említett királyokkal vonatkozásban vannak. Kortársai voltak Judában Mikeás és Izraelben Hóseás próféta.

A modern kritika emberi műnek tekinti a Bibliát és tagadja, hogy Ésaiás könyvének második felét ő maga írta volna, csak azért, mert semmiféle jövendöléseket nem akar elismerni és mert tartalma kellemetlen számára. Azt mondják, hogy ezt a második részt a babyloni fogság idején írta valaki. Azonban «így szól az Úr» kifejezés istenkáromlás lenne, ha tisztán emberi műről lenne szó. A harsogó tudomány góliátját azonban saját kardjával tehetjük semmivé: a kísérleti tudomány számos ásatásai igazolják a könyv valódiságát. Számunkra döntő bizonyossággal bír az, hogy az újtestamentumban 17-szer van idézve Ésaiás és ebből 11-szer éppen a kérdéses második részből; többször Jézus ajka által is.

II. Megjegyzések.

Kérdés 4-hez. Jonathan két úrnak akart szolgálni, Istennek és a bálványoknak. Mi is hasonló veszedelemben forgunk. Mamonnak szolgálni,

Istent megrabolni szintén bálványszolgálat. (Luk. 16, 18. Róm. 2, 22.) Szorosan véve csak Isten-szolgálat és bálvány-szolgálat létezik. Engedetlenség az Istennel szemben bálványszolgálat (1. Sám. 15, 23.) gyermekkereszttség, keresztapaság, konfirmáció stb.

Kérdés 8-hoz. (Ésa. 6, 8.) A szeráfok dicsőéneke összhangzatos és szívből származó volt. Így legyen ez nálunk is. Mély tisztelettel énekeljünk az Isten dicsőségére.

Kérdés 9-hez. (4. v.) Ha Isten gyermekei oly egységesek lesznek, mint a hívőkpünkösdkor és mint Isten trónórsége, akkor az a késői eső, amely egy sűrű felleg képében már rég elő van készítve, csak hamar az igazság hatalmas hirdetésére fog megragadni bennünket.

Kérdések 11—14-hez. (6—10.) Csak az isteni szentséggel való megismerkedés után jön a bűnösség mélységes beismerése. Ha megijedünk bűnösségünk láttán, Isten majd ki fog engesztelni bennünket.

Ésaiás könyvének két fő része van 1—39. fejezetek és a 40—66. fejezetek. Az első rész az ítélet könyve: Ítéleten keresztül az üdvösséghez. Fenyegető beszédek, Asszírja mint a fenyíték végrehajtója. Figyelmeztetés az engedelmességre, és hogy Istenben, ne pedig földi hatalmakban bizzanak. Az utolsó rész a vigasz könyve: A Babelből való visszatérés meg van jövendölve. Első részének 7 alrésze van. 1—6. fej.: Nem a külső istentisztelet hanem a szívből jövő megtérés segít. 7—12. fej.: Jövendölés Izrael felől. 13—23. fej.: Jövendölés egyéb népek felől. 24—27. fej.: Isten egyetemes ítélete és uralma a föld összes népein. 28—33. fej.: Időleges jövendölések. 34. 35. fej.: Vigasz, hogy el ne csüggedjünk. 36—39. fej.: Közbeeső jelenet, Ezékiás. A második rész: 3 csoport. 40—48. fej.: Isteni kijelentés műve. 49—57. fej.: A megváltás műve. Krisztus szenvedése 58—66. fej.: Kegyelmi mű, Jézus az eljövendő üdvöthöz.

Mannesmann A.

2. Lecke. 1928 július 14.

Izrael lázadása és annak következményei. Istennek bűnbánatra való felszólítása.

Ésaiás 1.

I. Izrael lázadása és annak következményei. Kérdések 1—5. (2—9. v.)

1. Izrael fiai ítélet előtt. (2. v.)

a) Ég és föld mint tanuk.

b) Az Atyaisten mint panaszos.

c) Izrael fiai mint vádlottak és védekezők.

2. Izrael Atyja elleni lázadással megvádolva. Kérdések 1—3. (2—4. v.)

a) Izrael népének tagjai Isten gyermekeinek vannak nevezve.

b) Istentől való elbukása következtében Izrael lealacsonyodott bizonyos háziállatok alá, akik igen jól tudják, hogy ki az ő Uruk, és gyakran hálásaknak is bizonyulnak. Izrael azonban nem tudja, hogy van egy Ura, aki táplálja őt és akihez ragaszkodnia kellene. Kérdés 2. (3. v.)

c) Hütlenségében Atyja ellen cselekszik, mint egy elkorcsosult gonosz gyermek. Kérdés 3. (4. v.)

3. A bukás következményei. Kérdések 4. 5. (5—9. v.)

a) Sebek, melyeket nem kezelnek. Isten nem kapott alkalmat, hogy a büntető-ítéletek által ejtett sebeket meggyógyítsa, habár ő ezt oly szívesen tette volna, ha Izrael bűnbánóan visszatért volna atyjához. Kérdések 4. 5. (5—8.)

b) Csak Isten jósága akadályozta meg a Szodoma és Gomora sorsához hasonló jól megérdemelt megsemmisítéstől. Kérdés 2. (3. v.)

4. A vádlottak nem mentegethetik magukat látszólagos jámborságukkal, amely a formai istentiszteletük által jutott kifejezésre. Kérdések 5—7. (10—15. v.)

a) Azon tényből, hogy Izrael népe Szodoma és Gomorrához hasonlóan nem lett azonnal megsemmisítve, ne következtessünk arra, hogy talán jobbak voltak, mint az említett városok lakosai. Azért jelöli Isten a nép vezetőit Szodoma fejedelmeinek és magát a népet Szodoma népének, hogy megmutassa, miszerint áthágásuk hasonlít eme két városéhoz. Kérdés 5. 6. (10. v.)

b) Isten nem tudja elviselni az áldozatot, ünneplést és imát egy istentelen életmóddal összeköttetésben. (A 11—15. versek nem az áldozat, ünnep és ima ellen szólnak, hanem azon személyek istentelen életmódja ellen, akik áldoz

nak és imádkoznak.) Miután a jámborság azon egyetlen látszata is, amely a külső istentiszteletben nyilatkozott meg, most ime leromboltatott, Izrael nem mentegetheti már magát többé.

II. Isten bűnbánatra szólítja fel népét.

Kérdés 8. (16. 17. v.)

1. Az Atya jóságosan érintkezik hűtlen gyermekeivel. Kérdések 9. 10. (18. 20. v.)

- a) Bűnöktől való megtisztítás megígérve.
- b) A felkinált kegyelem elvetése esetére megsemmisítés van kilátásba helyezve.

2. Az erkölcsileg oly mélyre süllyedt Jeruzsálem megtisztítása végett, büntetés lesz hirdetve. Kérdések 11—14. (21—31. v.)

- a) A bűn salakját ki kell közöcsíteni.
- b) Ami nemesfém az visszamarad.

Dr. Brinkmann

3. Lecke. 1928 július 21.

Felhívás Jákobhoz, harc Sion ellen, menedék Sionban.

Ésaiás 2—4.

Ésaiás Kr. e. 750 körül, Jonathan király uralodása ideje alatt látja e látomást. 2. Kir. 15, 36; 16, 1—2.

Beosztás.

- I. Sion nagy, de csak akkor, ha az Úr egyedül nagy. Kérdések 1—7. (2. fej.)
- II. Hiábavató az önbizalom, ha tovább is a bűn szolgátságában van. Kérdések 8—12.
- III. Krisztusról való jövődőlés. — Egy jobb jövő. Kérdések 13—16. (4. fej.)

Frend G.

4. Lecke. 1928 július 28.

A szőlő, a hat jaj, messiási jövődölések, a maradék.

Ésaiás 5; 7; 10; 11.

(Hasonlítsd össze Jézus hasonlataival Márk 12, 1. Máté 21, 33.)

I. A szőlő: Isten fáradozásainak és jószándékainak meghiusulása ótestamentomi népével szemben. (Ésaiás 5, 1—7. Kérdések 1—3.)

1. A gyümölcsstermés előfeltételei:

- a) Szeretet és kedv (1. 7. v.); leggondosabb ápolás;

b) termékeny hely: Kanaán, Ábrahámnak a hit atyjának az országa, a népek országútján;

c) kerítés: dicső parancsolatok és szokások (5. Mózes 4, 6—8.);

d) kövektől megtisztítva; a bálványimádó pogányok elűzve;

e) nemes szőlővesszők: Egyiptomból (Zsolt. 80, 9.) Isten nevelési módszere által a pusztai vándorlásban megtisztítva és meg-nemesítve; (Hit.)

f) torony (őrtorony); templom kiválasztott, megszentelt papsággal;

g) sajtoló (a szőlő kiszajtolásához) az Isten igazságosságára és ítéletére mutat rá: Engesztelő szolgálat a templomban a bűntől való megtisztítás céljából, elesés esetében pedig ítélet. Isten jósága és komolysága. (Róm. 11, 22.) Napsütés és eső.

h) Mit lehet még egyebet tenni? (4. v.)

2. Reménykedés és csalódás:

a) A megnemesített gyümölcsvesszők megvadultak.

b) Lelki gyümölcs helyett testi gyümölcsök, (7. v.) a pogányok áldására szolgáló elkülönített nép helyett, egy elzárkózott pogányok átkául szolgáló nép; testi élvágyó lelkület, amint a következő jajokból látható. Aki a testnek vet...

3. Büntetéssel való fenyegetés (a jajokban részletesen tárgyalva).

II. Rettenetes állapotok vázolása a jajokban. (8—30. v. Kérdések 4—9.) Hasonlítsd össze a mostani időkkel.

A) 1. Jaj: A gazdagság harácsolása (8—10. v. Jak. 5, 1.)

2. Jaj: Alkoholélvezet és szórakozási vágy. A szív elzárása Isten dolgival szemben. (11. 12. v.; 2. Tim. 3, 1. 4.)

3. Jaj: A gúnyolódók azértis bűnözése. (18. 19.; 2. Péter 3, 3.)

4. Jaj: A jog és erkölcs minden fogalmának elferdítése. (20. v.) Isten elleni lázadás fokozása;

5. Jaj: Isten lenézve, az ember felmagasztalva. (21. v. hasonlítsd össze 2. Thess. 2, 34.)

6. Jaj: Alkohol. Az igazságosztás meg-

vesztegetése. Az igaz elítéltetik. A gonoszság növekedése. (22. 23. v. Máté 24, 12. Jakab 5, 6. Jel. 12, 17.) Isten törvénye megvetve és elvetve. (24. v. e. r.)

B) Amilyen a vetés, olyan az aratás. Rettenetes ítéletek. Mikor és hogyan teljesedtek be? A világitélet előképe. A gyógyeszköz: 16. (Jel. 14, 6. 7. 12.)

III. Isten megkísérli az utolsó mentőszközt Fia elküldésében. (Márk 12, 6.) Kérdések 10—13.

1. *Az emberfiának jele.* (Ésaiás 7, 10—14.) Akházsal ellentétben, a Jézus idejében élő zsidók jelet követeltek Jézustól; Jézus nem ad nekik olyat, amely kívánásaiknak megfelelne, (Máté 16, 1—4.) mert a benne rejlő jelet elismerni nem akarták.

2. *Isten ajándéka:* A születendő gyermekben Isten Fia lesz odaajándékozva az embereknek. (Ésaiás 9, 5. Ján. 3, 16.)

IV. A maradék: Isten országa (szőlő) olyan népnek adatik, amely gyümölcsöt terem. (Máté 21, 43.) Kérdések 14—18.

1. Ésaiás 10, 20—23. *Isten szívből eredő megtérést követel,* ami minden egyes embernek a személyes ügye.

2. *Krisztus mint zászló,* azaz mint gyülekezési jel a pogányoknak. (Ján. 10, 16; 11, 52.)

3. *A második kivezetés az üdvüzenet által és Krisztus visszajövetelekor (11. v.) nem jelent a zsidók megtérését,* hanem minden időben és minden népből csak egy maradékát.

4. *Egyetlen nép (13. v.) amely megtermi a Lélek és engedelmség gyümölcseit.* (14. v.) Megszabadítva a lelki Egyiptom és Babylon akadályozó vizeitől.

5. *Egyetlen út (16. v.) Krisztus az út; népe az útegyengető.* (Ésaiás 58, 12.)

Rudin F.

5. Lecke. 1928 augusztus 4.

Egy hálaének, a föld pusztulása, Sátán bukása.

Ésaiás 12. 13. 24. 14.

I. Beosztás.

1. Hálaének. Kérdések 1—2.

2. Az Úrnak napja; annak előjelei. Kérdések 3—5.

3. Istenítélet a föld fölött. Kérdések 6. 8—12.

4. Annak oka. Kérdés 7.

5. Sátán büntetése. Kérdés 13—18.

II. Megjegyzések és alkalmazások.

Az 1. ponthoz: Lukács 21, 28-ban olvassuk Jézus szavát: «Mikor pedig ezek kezdenek menni, nézzetek fel és emeljétek fel a ti fejeiteket.» Ésaiás 12. fejezete abba az időbe vezet bennünket, midőn Isten gyermekei számára a megváltás szemmeláthatóan közel jutott. Azonban már most megjegyezhetjük magunknak, hittel figyelmeztvén Jézus szavaira, hogy megváltásunk közeleg. Azért tehát a keresztyén számára nincs ok a lehangoltságra, korunk minden nyomorúsága közepette sem, sőt inkább hívő bizalommal éli át a kezdődő istenítélet idejét.

A 2. ponthoz: Isten manapság elég próbát küld az emberiségre az ítéletnapja borzalmaiból. Mindezek figyelmeztető jelek; Sátán lelke mégis eltoppította az emberek gondolkozását. Nem engedte az események észlelésére és átgondolására. Mielőtt még a világitélet jönne, az emberek teljesen megkeményítik szívüket. (L. Faraó.)

A 3. ponthoz: A tudomány, különösen pedig a technika nyomtatott közlönyei gyakran kifejezést adnak azon véleményünknek, hogy hála az újabb találmányoknak, a legfényesebb jövő felé viszen utunk. Isten ígéje azonban másként szól. Mit használnak a találmányok, ha a föld nem termi meg többé gyümölcsöt? Még nem jutottunk annyira, hogy fenyegető veszélyről szólhassunk, de ennek előjelei minden földműves előtt ismeretesek.

A 4. ponthoz: Engedelmség, boldogság, élet, engedetlenség, nyomor, halál minden időben össze vannak kötve egymással. *Wittig W.*

6. Lecke. 1928 augusztus 11.

Isten népének küzdelmei és győzelme.

Ésaiás 25. 26.

I. Beosztás.

1. Isten, aki cselekszik is. Kérdések 1—7.

a) Erdőtéseket romhalmazzá tesz. (Ésa. 25, 1. 2.)

b) Erőssége ő a gyengéknek és kicsinyeknek. (4. v.)

c) Még a halálnak is véget vet. (8. v.)

d) Ezen tények dicsőnekre készítetik Isten népét. (9. v. 26, 1—3.)

2. A nép, mely engedi magát vezetetni. Kérdések 8—13.

- Istenre támaszkodik. (4. v.)
- Egyenes úton halad. (7. v.)
- Várja az Urat és kedvét leli emlékeztetésben. (8. 9. 13. v.)
- A jótéteményeket Isten kezéből veszi.
- Az Istentelenek ellentállanak és szerencsétlenségbe döntik magukat. (10. 11. v.)

3. Isten dicsősége és a nép győzelme. Kérdések 14—17.

- Isten dicsősége nyilvánvalóvá lesz mind a világ végezetéig. (15. v.)
- Az igaz halottak élni fognak. (19. v.)
- Mindaddig biztonságban vannak a «bezárt szobában.» (20. 21. v.)

Wegner A.

7. Lecke. 1928 augusztus 18.

A szőlő, hamis biztonságérzet.

Ésaiás 27. 28.

1. Isten ítélete szőlője elpusztítói felett.

Kérdés 1—7. 27. fejt.

- Az Isteni büntetés fenyegetése. Kérdés 1. (1. v.)
- A gondosan őrzött szőlőről szóló ének. Kérdések 2—5. (2—6.) Párbeszéd Isten és az ő népe között.
- Izrael fiainak elkülönítése és megszabadítása. Kérdések 6. 7. (12. 13. v.)

2. Isteni beszéd az Isten népének ellenségei ellen. Kérdések 8—17. (28, 5—22.)

- Azok ellen, akik nem józanok. Kérdés 9. (7. 8. v.)
- Gúnyolódók ellen. Kérdés 10. (9. 10. v.)
- Az Úr elítéli az ilyen cselekedeteket.

Kérdések 18. 19. (23. 29.)

Megjegyzések és alkalmazások.

Ésaiás 27, 1-hez. *Meglátogatás*, az otthonban való felkeresés kétféle jelentőséggel bír a Bibliában: az isteni harag kitörése (pl. 2. Mózes 20, 5.) vagy a különleges isteni szeretet bizonyítéka (pl. 1. Móz. 21, 1.).

Levithán: Jób. 40, 20-ban a L. a krokodillal azonosnak van jelölve. A próféta számára a három állat (futó kígyó, keringő kígyó, sárkány, mely a tengerben van) legelőbb is 3 országot jelent (Ezék. 29, 3.): Assyria, Babylon és Egyiptom.

Ésaiás 27, 4-hez. «Tüvis és gaz»: Isten megvetői és ellenségei.

Ésaiás 27, 12-hez. «Ti egyenként összeszedettek.»

Az egész földről és minden nép közül lesznek Izraeliai összegyűjtve; tehát nem lesznek tömeges megterések.

Ésaiás 28, 21-hez. «Perazim hegye és Gibeon völgye». A próféta itt két eseményt említ meg Izrael történetéből. Az első esemény (2. Sám. 5, 20.) megmutatja, hogy az Úr Dávid keze által miként verte le a filiszteusokat (has. össze Ésaiás 28, 2. 15. 17. 18.); Józ. 10, 1—14-ben pedig az Úr Gibeon völgyében jégeső által verte meg a kanaanitákat: has. össze Ésaiás 28, 2. 17.

Ésaiás 28, 23—29 hez. «Példázat a cséplésről.» A földmives nem szánt és nem boronál mélyebben, mint amennyire a vetéshez feltétlenül szükséges. A gyümölcs kicsépléséhez nem használ élesebb szerszámot, mint amilyent a gyümölcs neme megkövetel. Így az Úr sem akar népével szemben erősebb büntetőeszközöket igénybe venni, mint amilyen szükséges. Cselekedeteiben nem a vak ösztön vezeti őt.

«Isten büntet, hogy megáldhasson; rostál, de nem semmisít meg; nem csépli, hanem kopogtatja az övéit; és ha cséplné is őket, vigasztalódhatnak a közeli ítéletre való tekintettel, hogy nem fogja szétmorzsolni őket. (Dechsel.)

Bücker F.

8. Lecke. 1928 augusztus 25.

Krisztus visszajövetelénél lejátszódó események.

Ésaiás 29; 30.

1. Az emberek állapota az Úr visszajövetele előtt.

A) Az Istentelenség eléri csúcspontját. Kérdések 1—4. 7. 10. 11.

- A szív távol van Istentől. (29, 13.)
- Ezért az értelem elsötétült. (29, 14.)
- Emberi parancsolatok. (29, 13.)
- Isten törvénye készakarva elvetve. (30, 9. 11. 12.)
- Isten prófétái megvetve. (30, 10.)
- Gonoszság a szívben. (29, 20. 21.)
- Pártütő és engedetlen. (30, 9.)
- Sötét és bűnös élet. (29, 15. 16.)
- Teljes elszakadás Istentől. (29, 13. 16.)

B) Az igazak a legszorosabb összeköttetésben állanak Istennel. Kérdések 5. 6. 8. 9. 13.

- Hallják a könyv szavát. (29, 18.)
- Járnak a világosságban. (29, 18.)
- Örülnek az Urban. (29, 19.)

4. Örvendeznek az Izrael szentjei felett. (29. 19.)

5. Vezetve a Szentlélek által. (30, 21.)

6. Hirdetik Isten kegyelmi üzenetét. (30, 8.)

2. Isten rettenetes büntetőitélete az istentelenek felett az Ur visszajövelekor. Kérdések 12. 18. 20.

1. Isten emésztő haragja éri őket. (30, 27.)

2. Teljesen meg lesznek semmisítve. (29, 13. 14; 30, 28. 29.)

3. Isten gyermekeinek magasztos tapasztalatai ebben az időben. Kérdések 13—17. 19.

1. Isten kegyelmét és irgalmát különleges módon tapasztalják. (29, 18.)

2. Nem sírnak többé, Isten mindenkor velük van. (29, 19.)

3. Kenyér és víz bizonyos számukra. (29, 20.)

4. Sebeik begyógyultak. (30, 26.)

5. Világosság és fény van körülöttük és bennük. (30, 26.)

6. Ugy énekelnek mint egy szent ünnepélyen, örömük igen nagy. (30, 29.)

Megjegyzések és alkalmazások.

Ésaiás próféta előbb egy jajt mond ki népe felett, amely nem kérdezi az Isten szolgáját, hanem a Faraó hatalma által akarja magát erősíteni. (30, 2.) Rámutat arra, hogy Egyiptom nem lesz néki hasznára és segítségére. Mivel Istent elhagyta tervei semmivé fognak válni. (30, 5.) A prófétát egészen a mi időnkig űzi a legközelebbit és legtávolabbit összefoglaló pillantása.

Müller W. M.

9. Lecke. 1928 szeptember 1.

Az ítélet és a nyomorúság ideje.

Esaiás 32 és 33. fej.

Beosztás.

1. Krisztus királyi uralma az igazságosság uralma. Kérdések 1. 2.

a) Krisztus eljövendő országa jogra és igazságra van alapozva. (1. v.)

b) Krisztus rejtekhelyet kínál fel nekünk a szél ellen. (2. v.)

c) Ha az Ur ítéletet tart, az emberek összes tettei indítóokaikkal egyetemben nyilvánvalókká lesznek. Soknak a szemei, akik ma még engedik megcsalni magukat, akkor majd megnyílnak. (3—7. v.)

2. A Szentlélek kiárasztása előkészíti Isten népét. Kérdések 3—6.

a) Miként a gyümölcsök a természetben a késői eső által gyors növekedéshez és éréshez jutnak, úgy fog Isten népe is a lelki eső által gyorsan a Krisztusban való teljes férfiúságra megérni. Békesség, nyugalom és biztonság lesz a nyereség. (15—18. v.)

b) Az isteni ige buzgó és ügyes hasogatása gazdag jutalomban fog részesülni az Istentől. (20. v.)

c) A bekövetkezendő szorongattatás ideje komoly imára ösztönzi Isten népét. (33, 2.)

3. Az Ur világitéltre készülődik. Kérdés 7—13.

a) Az istentelenek a legnagyobb zavarba és nyomorúságba kerülnek. (3. 4. 8—12. v.)

b) Habár a hívők is belekerülnek a nyomorúságba, de Isten oltalma alatt mégis biztonságban vannak benne. (5—7. v.)

c) A 15 versben behatóan körül van írva az Istentől kiválasztott nép. Ezek a tettek keresztényei. Jutalom gyanánt egyszerű élelem van nekik ígérve a nyomorúság idejére. (Példa: Illés.) Megadatik nekik, hogy láthassák és magasztalhassák Krisztust az ő királyi pompájában.

4. Isten népe bevonul az új Jeruzsálembe. Kérdések 14—18.

a) Jeruzsálem örökké megmarad.

b) Mivel az Ur maga is a városban lakik, sokkal védettebb lesz mint a régi Babylon vagy Tyrus, amelyeket akkoriban vizektől védve szinte bevehetetlennek tartottak. (21—23. v.)

c) Csak a Krisztus vére által megtisztított nép fog oda bevonulni. (24. v.)

Alkalmazás.

1. Ezen lecke igen érthetően tanítja, hogy mindazoknak, akik a mennyei Jeruzsálembe behajtanak vonulni, a tettek keresztényévé kell válniok. (Zsolt. 24, 3. 4.) Az élet minden cselekedetét a hitnek kell irányítania.

2. A Szentlélek által való keresztséget a gyülekezetnek manapság a legnagyobb szükség gyanánt kell felfognia.

Schön W.

10. Lecke. 1928 Szeptember 8.

A régi föld elpusztítása, az új föld.

Ésaiás 34; 35.

I. Beosztás.

1. A bosszú napja!

A) Isten figyelmeztetése és ítéletharso-

ja. Kérdés 1—4. (Ésaiás 34, 1—4.)

- minden nemzet,
- az egész föld, (az elemek)
- minden élet,
- az egész minden serege számára.
- A mennyboltozat összegöngyölítése.

B) Edom mint példa. (5—17. v.)

- Pusztítás háború által.
- Az ország pusztasággá válása.
- Tisztátalan állatok tartózkodási helye.
- Összerombolás tűz által.

C) Törhetetlen hit:

- Írásban való kutatás;
- és minden beteljesülése által,
- mert ez Lelkének a műve.
- Isten gondoskodik népéről.

2. A megfizetés éve. (Jutalom) Kérdés 6.

(35, 1. 2.)

A) Isten ébresztő hívása:

- a pusztta öröme
- a pusztaság örvendezése
- a dicsőség teljessége a földön
- Isten és a mennyei pompa.

B) Biztatás és vigasz (Kérdés 8. 9; 3. 4. v.)

- a fáradtak számára — erő
- az ingadozóknak — határozottság
- a csüggedőknek — bátorság
- az elnyomottaknak — segélynélkülieknek — bosszú és segítség; mert

C) Ő eljön: (Kérdés 10. 11; 5. 6. vers)

meggyógyít vakot, süketet, némát és bénát.

3. A szent út.

A) Az egész teremtés megújítása. (Kérdés

6. b. 7. vers.) Új ég, új föld, új élet, ezért új emberek lehetségesek.

B) Feltételek. (Kérdés 13. 14; 8. 9. vers.)

- Csak egyetlen út, a szent út.
- Tisztátalan nem léphet rá.

C) Igéreték:

- Isten egyedül az ő népe számára szemelte ki
- mindenki megtalálhatja
- nincsen rajta ragadozó állat (veszedelem), hanem szabadság és biztonság
- a megváltottak járnak rajta.

4. Hazatérés és koronázás. (Kérdés 15; 10. vers.) A megmentettek (akik már most is ezen az úton járnak) hazatérnek

- Sionba (Jeruzsálem, a béke városa)
- örömmel lesznek megkoronázva,
- Sóhaj és gondtól szabadok lesznek,
- öröm és gyönyör fogja őket megragadni.

II. Megjegyzések.

A bosszú napja. — *Jutalmazás éve.* Isten igazságos haragja rövid az ő ellenségeivel szemben, ellenben szeretete örök, gyermekeivel szemben. (És. 54, 8.)

Édom (Idumea) hű képe a föld történetének. (És. 63, 1—4.) Édem — vörös, Ézsau neve, aki fáradt volt és örökkévaló eldjogokat áldozott fel a pillanatnyi élvezet kedvéért. Izael testvérei es mégis ellenségei! (4. Móz. 20, 14—17.) Hasonlítsd össze a mi tapasztalatainkat. (Zsid. 12, 12—16; Gal. 6, 7—9.)

A Lélek folyamai. Nem holmi délibáb a spiritizmus által való látszat — kielégítés, theosophia, üres kút (Jer. 2, 13; 2. Pét. 2, 17.), hanem életvize a szomjazó lelkek számára. (Ján. 4, 14; És. 55; 21, 1.)

Weinert A.

11. Lecke. 1928 szeptember 15.

Az assiriusok betörése Júdeába, Isten meg- menti népét.

Ésaiás 36; 37.

I. Beosztás.

1. Sanherib gúnyosan felszólítást intéz a város átadására. (Kérdések 1—5.)

- A város meghódítása.
- Rabsaké beszéde (H. 16—32.)
- Ezékiás Ésaiáshoz küld, mindketten imádkoznak. (Ésaiás 37, 1—5; 2. Krón. 32, 20.)
- Isten jelzi Sanherib bukását. (És. 37, 6. 7.)

2. Sanherib második felszólítása. (Kérdések 6—8.)

- Sanherib Egyiptomtól fenyegetve. (8. 9. v.)
- Ezékiáshoz intézett levele. (10—13. v.)
- Ezékiás kéri az Istent, hogy nyilatkoztassa meg hatalmát. (14—20. v.)

3. Isten válasza Ésaiás által. (Kérdések 9—17.)

- Sanherib büszke kihívása megbüntettetik. (2. Kir. 19, 20; És. 37, 21—29.)
- Ezékiás és a nép felbátorodik. (30—32. v.)
- A város megvédve és el nem foglalva. (33—35. v.)

4. Az ígélet beteljesedése. (Kérdés 18—20.)

- a) Az angyal leveri a sereget. (36. v.)
- b) Sanherib elvonulása és meggyilkolása. (37. 38. v.)
- c) Tanulságok számunkra.

II. Megjegyzések és alkalmazások.

A bonyodalmak Palesztina és Assiria között végül is krízishez vezettek. Izraelnek Júdatól való elszakadása természetszerűleg magával hozta a templomtól való eltávolodást is minek viszont az igazi istentiszteleti formáktól való eltávolodás lett a következménye. Tiglát-Pilézer (745—727) 732-ben legyőzte Síríát. Salmanassár (727—722.) Szamáriát Egyiptommal való szövetsége miatt foglalta el. (2. Kir. 15—19; 17, 3. 4.) Sargon (722—705.) legyőzte Babilont. Ezékiás felbontja a szövetséget Assiriával, melyet még atyja Ahas kötött volt (2. Kir. 16, 7—9; 18, 7. És. 30, 1. 2; 31, 1.) és hajlik az Egyiptommal való szövetségre lépés felé. Sanherib 705-ben vagy 701-ben jött be Júdeába. Lakis és Libna Júdea déli síkságán feküdt. Sanherib küldöttei voltak: Thartán, Rabsaris és Rabsaké. Az első mint fővezér a második mint kincstárnok, a harmadik pedig mint követ. 2. Kir. 18, 17; Ésaiás 36, 2.

Es. 36, 19; 37, 12. 13-hoz. A Sanherib által leigázott városok és tartományok istenei és fejedelme. (2. Kir. 17, 24. 30. 31.) Gózá és Hárán Mezopotámiában; Resepet és Telessár az Eufrát és Tigris mentén.

Ésaiás 37, 24-hoz. A «cédrus» és «ciprus» Palesztina királyait és fejedelmeit jelenti, a «végső magaslat» pedig magára Jeruzsálemre vonatkozik.

Ésaiás 37, 30-hoz. Jeruzsálem fenyegetett helyzete a következő esztendőig tartott. A vidék az assír portyázások folytán bizonytalan volt. A harmadik év kezdetén küldte Isten rájuk büntető ítéletét. (A pestis. 2. Sám. 24, 13. 15.)

Ésaiás 37, 38-hoz. Nisrok vagy Mardik volt az Assírok legfőbb istene és sas által ábrázolták. Ararat=Arménia.

Az ellenség hadi eszközei: erőszakkal való fenyegetőzés, ígéretekkel való csalogatás, gúny. Büszkesége, dicsekvése, fenhéjázása nagyobb mint az ereje. És. 16, 6. Gyakran hallgatás a legjobb válaszadás. Megtérés és reformálás jobb mint a fegyverkezés és hamis buzgóság. Higjjetek az Urban és az ő prófétáiban — higjjetek a jövőmondás lelkében. 2. Krón. 20, 20. Isten ott áll ígéretei mögött.

Müller A.

12. Lecke. 1928 szeptember 22.

Miképen lett Ezékiás imája meghallgatva és büszkesége megtörve?

Ésaiás 38; 39.

1. Isten leereszkedése az imádkozókhoz.**Kérdések 1—9.**

- a) Egy reformátor imája. (1—3. v. 2. Krón. 29; 31, 20. 21. Jak. 5, 16.)
- b) Isten figyelme és segítőkészsége gyermekeivel szemben. (És. 38, 4—6; 2. Krón. 32, 24.)
- c) A beteljesült ígélet. (És. 38, 21. Zsolt. 50, 14, 15; 2. Móz. 34, 10.)
- d) Ezékiás köszönete és fogadalma. (És. 38, 15—20. Védekező alázatosság.)

2. Ezékiás (emberi) büszkesége. Kérdések 10. 11.

- a) Isteni üdvszándékok kijelentése. (És. 39, 1; 2. Krón. 32, 31.)
- b) Az öröm özőnében Istenről és az alázatosságról megfeledekeznek. (És. 39, 2. Zsolt. 103, 2. 3; És. 38, 15.)
- c) Felfuvalkodottság.

3. Ezékiás megalázkodása és Istennek való odaadása. Kérdések 12—15.

- a) Isten üzenete Júda királyához. (És. 39, 3.)
- b) A büszkeség gyümölcse.
- c) Ezékiás alázatossága és Istennek való odaadása, valamint annak következményei. (És. 39, 8; 2. Krón. 32, 26.)

Megjegyzések.

Az 1. ponthoz. «Azon napokban», mikor Ezékiás Izráelben egy nagy reformációt hajtott végre és szép tapasztalatokat szerzett, érkezett hozzá az üzenet: «Rendeld el házat, mert meghalsz.» A szép jellemvonások dacára hiányzik Ezékiásnál az Isten akaratába való megnyugvás szükséges erénye.

A 2. ponthoz. *Isten mély üdv gondolatai* Zsolt. 92, 6.) mindent magukba foglalnak. Isten nem egyoldalú. Ezékiás számára adott csodajelnek egyúttal bizonyosságot kellett alkotnia az igaz Isten felől a pogány világnak is. Meg kellett ismerniök, hogy létezik egy «Isten velünk.» Babel nem ismerte «Immánuel»-t. (Dán. 2, 11.) Maga Isten küldi azon tévelygőket, akik a világ sorsát a csillagokból akarják kiolvasni. (És. 47, 13. 14.) Ezen isteni vezetés Babelt istenismeretre Ezékiást pedig önismeretre volt hivatva megtanítani. (2. Krón. 32, 31.) Az

öröm közepette Ezékiás megfélekedett ezen nagy-szerű, soha többé vissza nem térő kedvező alkalom felhasználásáról. Óriási horderejű mulasztás! Példb. 3, 6. Júda királya a követnek az ő saját dicsőségét és gazdagságát mutatta be, ahelyett, hogy az Isten dicsőségével, az ő tárházának gazdagságával dicsekedett volna. Megfélekedett a megígért alázatos-ságról.

A 3. ponthoz. Isten bejelenti Ezékiásnak a Babilóniak hadjáratát Jeruzsálem ellen. A büszkeség által létrehozott mulasztás érlelte meg Babilon hódítási vágyának csíráját. Ha Ezékiás Istent magasztalta volna fel, aki megmentette őt a haláltól, akkor a hazatérő követek, otthon kormányuk előtt az Izrael Istenének hatalmát hirdették volna. Akkor soha többé nem vezetett volna hadat egy oly hatalmas Isten népe ellen. (5. Móz. 4, 6–8.) Isten-félelem szálta volna meg Bábel lakóit, mint egykor Józsué napjaiban. (Józs. 5, 1.) Ha Isten népe megszűnik Istenéről bizonyosságot tenni, akkor ezzel megpecsételi pusztulását. Ezékiás megalázkodása feltartóztatja a hirdetett ítéletet. (Jak. 4, 6.) *Az alázatosság hatalom.* Így lelhetünk nyugalmat. (Mát. 11, 28–30.)

Lachsenmeyer A.

13. Lecke. 1928 szeptember 29.

Figyelmeztetések és intések, egy figyelemre nem méltatott bűnbánatra való felhívás.

Beosztás.

1. Vérvörös bűnök. És. 1, 18. kérdés 1.
2. Ésaiás elhívása. És. 6, 1–10. kérdés 2.
3. a) Hamis szövetségek.
b) Törvény.
c) Bizonyosság.
d) Halottaktól való tudakozódás. És. 8, 9–20. Kérdés 3–7.
4. A megmaradottak. És. 17, 6. 24. 13. Kér. 8.
5. Egyiptom. És. 19, 18–22. Kérdés 9.
6. Seirből való felhívás. És. 21, 11. 12. Kérdés 10. 11.
7. Isten hívása. És. 22, 12–14. Kér. 12–14.
8. Bízd magadat Istenre. És. 26, 4. Kérdés 15.

Az 1. ponthoz. A skarlát és karmazsin olyan festékek, melyeket igen nehéz valamely anyagból eltávolítani . . . ami a karmazsinpiros festéket illeti, könnyebben elpusztul az anyag mintsem a folt eltüntethető volna. De Isten az anyag összebomlása nélkül képes akár 50 éves karmazsinszokást is eltüntetni, enélkül, hogy a legcsekélyebb nyoma is

visszamaradna. Képes téged tökéletesen tisztává és fehérré tenni.» (Spurgeon) Lásd 1. Pét. 1, 18.

A 3. (b) ponthoz. «Bizonyosság» a Szentírás. «Isten népe a Szentírásra lesz utalva, mint egyedüli védelemre a hamis tanok és a sötétség hatalmainak hazug befolyásai ellen.» «Ennek a bizonyosságával kell minden állítást és minden csodát megvizsgálnunk. «Nagy küzdelem» 675. 640. oldal.

A 3. (c) ponthoz. «Készen kell állanunk ahhoz (az ördög angyalainak, akik elhalt hozzátartozóink képében is megjelennek) hogy a Biblia igazságaival lépünk fel velük szemben és kimutassuk, miszerint a halottak semmit sem tudnak és akik ily módon megjelennek, azok az ördög angyalai tulajdonképpen. (Préd. 9, 5. Nagy küzdelem ném. kiad. 640. old.)

A 7. ponthoz. Ahelyett, hogy a zsidók figyelembe vették volna Isten felszólítását, kicsapongó életnek adták út magukat, olyképen mint a vízözön előtti, vagy az utolsó időben, A bűn maga tehát nem az ökrök leöléséből és a húsevésből állott, hanem a közönyös életből és Isten felhívásának figyelembe nem vételéből. Schwarz H.

Könyvevangélista.

E rovatért WICKLEIN ALFRÉD felelős.

A vitorla elhelyezése.

Nemrég egy holland hajón Hongkong kikötőjében időztem. Erős északkeleti szél volt, minek következtében a tenger szinte nyüzsgött a hajóktól. Figyelmemet két egymás mellett elhaladó hajóra irányítottam, az egyik keleti, a másik nyugati irányban haladt. Pontosabban megfigyelve észrevettem, hogy mindkét hajót ugyanazon szél ereje hajtotta. Mindenkor érdekes látványt nyújt két ellenkező irányban haladó hajó szemlélése melyeket ugyanazon szél hajt előre céljuk felé.

Tisztán látható volt, hogy a vitorla elhelyezésétől függött csupán, hogy melyik hajó milyen irányban haladjon. Az egyik hajó nemsokára jobbra kanyarodott. Láttam azonban, hogy még mielőtt bármilyen változás beálhatott volna a hajó irányában, a legénység előbb a vitorlát másképpen helyezte el. Olyan példázat ez, amely az emberi életre is vonatkoztatható. Apály és dagály, szelek és áramlatok nem jelentenek mást, mint azt, hogy miképpen helyezük el vitorlánkat.

Körülbelül mindnyájan ugyanazon helyzetben vagyunk. Számolnunk kell a hideggel és forrósággal, viharral és napsugárral, esővel és szárazsággal, betegséggel és egészséggel. Egyesek előre jutnak és eredményt érnek el, mialatt mások hátramaradnak és vereséget szenvednek. Mi hozza létre ezt a különbséget? Nem csupán a körülmények, hanem azon út és mód is ahogyan viselkedünk velük szemben.

Ha valami eredményt akar elérni, akkor tisztában kell lennie azzal, hogy melyik kikötőt igyekszik elérni. Miután felvette az irányt, mindenképp fontos az, hogy miképpen helyezi el a vitorlát. Minden szelet, még az ellenkező irányból jövőt is fel kell tudnia használni arra, hogy céljához közelebb vigye. Az az ő dolga, hogy miképpen fogadja az eredménytelenséget, legyőzze az akadályokat és a kellemetlen körülményeket segédeszköz gyanánt használja fel, mely közelebb viszi őt a kikötőhöz. Ettől függ végeredményben minden. Ezen nyugszik hatalma, okossága és fölényessége.

Mi tarthat mármost bennünket vissza attól, hogy kikötőnk elérést nyerjünk? Az egyik összegöngyölti vitorláját, hogy biztos védő helyre rejtse azt a hideg, forróság vagy a tomboló vihar elől. A másik ugyanezzel kifeszíti vitorláját és ugyanezen tomboló szélvihart arra használja fel, hogy a sóvárgott kikötő felé sodorja őt.

Az emberek közötti különbséget rendszerint az határozza meg, hogy miképpen néznek szembe az élet különböző körülményeivel és hogyan helyezik el vitorlájukat.

Evans J. H.

a Távol-Kelet Divízió előljárója.

Evans atyafi ezen szavainak minden könyvevangélista és gyülekezeti tag szívéig kellene hatolnia. Sajátságos világban élünk, amely rendkívüli változásoknak van kitéve. Ma még jók, sőt esetleg bátorítóak is lehetnek a kilátások, holnap azonban már teljesen megváltozott helyzettel találkozhatjuk magunkat szemben. Mindazáltal művünk egyetlen ágát sem befolyásolhatják a külső körülmények, mint éppen a kiadóhivatali ágát. A könyvevangélista hall történeteket melyek, az emberek váltakozó hangulatát árulják el. Milyen könnyű és természetesnek látszó dolog, hogy befolyásolni engedje magát a különféle áramlatoktól! Egyesek elbátortalanodnak és vereséget szenvednek a fenyegető körülmények közepette. Mások ellenben ugyanazon eseményeket a gyobb eredmények elérését szolgáló buzdítás gyanánt fogják fel.

Segítsen meg bennünket az Isten, hogy bármely irányból jövő szelet úgy használjunk fel, hogy új magaslatozok eléréséhez segítsen bennünket, hogy így az 1928 év folyamán rátermettebbek lehessünk.

Weeks C. E.

Sokkal fontosabb az, hogy az ember miként fogadja sorsát, mint maga a sorsa.

Humboldt

Beszéljetez Jézus szeretetéről, és az eredményt biztosít néktek.

Egyik könyvevangélista Prágában egy kávéházba jutott munkája közben, melynek tulajdonosa hithű katolikus volt. Az atyafi felmutatott egy aratási hálaadó számot, beszélt a pogányok közötti munkánkról, rámutatott Megváltónk szeretetére amely oly sokat tett az emberiség érdekében. A kávéház tulajdonosa érdeklődéssel hallgatta és végül 50 Kc ét (8 pengő) adott a füzetért. Ez felbátorította atyánkfíát és hozzálátott nagyobb könyveinek bemutatásához is. Az illető egyiket a másik után megvette és végül mikor a készlet elfogyott, így szólt: «Hozzon nekem az összes könyvekből, melyek az árjegyzéken fel vannak sorolva, azonkívül még két darab legjobb kivitelű Bibliát is.» Valóban igaz, hogy «Istenünkért egy napig érdemes dolgozni.»

Lettországból írja egy könyvevangélista testvérnőnk:

«Mialatt az egyik polgári házban bemutattam könyveimet, hirtelen egy csendőr rontott be a szobába és felindultan érdeklődött, hogy mit keresek itt. Megmutattam neki prospektusomat és elkezdtem a könyvet magyarázni. Ő azonban félbeszakított és felszólított a törvény nevében, hogy kövessem őt a 8 km. távolban fekvő csendőrségi hivatalba. Nyugodtan követtem őt. Rendkívül meleg nyári nap volt. A csendőr tetőtől talpig fel volt fegyverezve és én láttam a lecsurgó veritékről, hogy mily nehezére esett a gyalogolás. Egyszerre csak megállott és azt mondotta, hogy szeretné még egyszer megtekinteni igazolványaimat. Én azt mondtam, hogy nem érek rá és szeretnék már minél előbb a csendőrfőnök előtt állani. Ekkor kíséreltem kezdte lefesteni azokat a nagy nehézségeket melyek ottan reám várnak. Én azonban lovagomat az út folytatására ösztönöztem tovább is. Végül azt mon-

dotta, hogy meg akar engem kimélni a kellemetlenségektől. Ha a dolog így áll mondtam én, akkor feltétlenül meg kell rendelnie valamelyik könyvem; mert oly sok időmet vette igénybe, hogy más módon azt helyre sem hozhatná. Rövid idő múlva ebbe is beleegyezett, előleget adott és kételkedett, hogy valóban le is fogom-e szállítani neki. Természetesen a könyvet idejekorán leszállítottam. Az Ur a legkülönbözőbb utakat használja fel, hogy az emberek érintkezésbe kerülhessenek az igazsággal.»

Csodálatos teljesítmény.

Rövid idővel ezelőtt megtartott tanfolyamunk tapasztalati óráján, egyik tapasztalt könyvevangélistánk jelentette, hogy a mű ezen ágában teljesített 20 éves szolgálata alatt eladott 5002 db. nagy könyvet és 18000 előfizetést vett fel egészségügyi folyóiratunkra. (Előfizetési ára egy évre 2 dollár, azaz 11 pengő.) Vevői közé számolhatta a norvég királyt és az ország miniszterelnökét is.

Életük a szolgálatnak van szentelve.

Nemrégiben, mikor hat dán könyvevangélistával együtt ültem az asztalnál, feltettem nekik azt a kérdést, hogy mióta tevékenykednek a műnek ezen ágában. Az egyik felelete így hangzott: «15 éve», a másiké: «16 éve», hárman azt mondták, hogy: «25 éve», végül a legutolsó: «31 éve». A mű ezen ágában rendelkezünk valóban a szolgálatban megöszült munkásokkal. Áldja meg őket az Ur és adja meg még nekik azt az előjogot, hogy láthassák a mű befejezését. C. E. W.

Sokoldalúság.

Hardy atyafi, az egyik városban dolgozó, hűséges angol könyvevangélistánk, aki a «Desire of Ages» című nagy könyvünkkel munkálkodik, jelenti, hogy az utolsó héten rendelést vett fel, 1. egy bankigazgatótól, 2. egy tanítótól, 3. egy polgármestertől, 4. egy orvostól, 5. egy színésznőtől, 6. egy gyógyszerárban, 7. egy nagykereskedésben, 8. egy építészről, 9. egy ügyvédől, 10. egy cukrásztól, 11. és két magániskolában. Egy másik könyvevangélista jelenti, hogy reggel egy földművesnek segédkezett a borjut a kocsiba emelni, később pedig együtt reggelizett egy tábornokkal. Kétségtelen, hogy a könyvevangélista élete nagyon változatos.

Olyan fokú alkalmazkodó képességet kíván, mint talán egyetlen más foglalkozási ágban sem. Melyik az a munka, amely ennél érdekesebb lehetne, és több alkalmat adhatna a léleknyerésre? Mi érintkezésbe jutunk a felső és alsóosztállyal, szegénnyel és gazdaggal, tudóssal és tudatlannal, jámborokkal és istentelennel, férfiakkal és nőkkel egyaránt. Otthonukban vagy munkahelyükön keressük fel őket. Micsoda alkalmak kínálóznak ott!

«Sokan vannak olyanok, akik előítéletük következtében csak úgy ismerhetik meg az igazságot, ha valaki a házukba viszi azt nekik. A könyvevangélista találhat ilyen lelkeket és segíthet rajtuk. Mialatt házról házra jár, bizonyos munkákat sokkal jobban végezhet el, mint bárki más. Megismerkedhetik az emberekkel, tudomást szerezhettek szükségleteikről, imádkozhatik velük és ráirányíthatja figyelmüket az Isten bárányára, aki a világ bűneit hordozza.» (Könyvárus mint evangélista. White E. G.) Weaks C. E.

Tapasztalatok Magyarországból.

Isten kezében tíz percig!

Munkatársammal egy nagyobb községben dolgoztam, ahol igen sok nehézségnek voltunk kitéve. Egy napon mikor munkánk közben egy házból kijöttünk, az utca végén két csendőrt pillantottunk meg. Mondom a munkatársamnak ezek már megint bennünket keresnek, de gyerünk tovább bátran. A következő házban felajánlom a könyvet, de az asszony mindig keresett egy kivezető utat, úgyhogy már le is mondtam a megrendelésről. Ugyanakkor lépett be a két csendőr, durva komoly fellépéssel. Kértem a jó Istent, hogy legyen velünk. Már ebben a pillanatban láttam, hogy már kezd nyugodtabb lenni a csendőr. Kérésére megmutattuk igazolványunkat. Közben pedig kértem az Urat, segítsen meg. A csendőr mindig barátságosabb lett és közben találta igazolványunkat. Most már a csendőrből könyvevangélista lett. Elkérte tőlem a «Gondolatok Krisztus hegyibeszédéről» című könyvet és úgy beszélt belőle a háziasszonynak, mint egy jó könyvevangélista, aki a könyvet nagyon jó ismeri. Annyira dicsérte a könyvet, hogy az asszony a csendőr által megrendelte a könyvet. Az Ur felhasználta a csendőrt eszközül, hogy ez asszony a könyv birtokába jusson. Így gondoskodik, az Ur arról, hogy az emberek az igazság ismeretére jussanak. A. J.

Isten vezetése.

Egy községben reggeltől estig kerestünk lakást, de nem kaptunk, bár mindig könnyen tudtam szerezni. Már úgy vélekedtem, hogy talán az Ur nem is akarja, hogy itt dolgozzunk. Estefelé egy fűszerkereskedőnél érdeklődtünk kettőnk számára lakás után és sikerült egy helyet biztosítanunk. Vacsora közben bejött a háziasszony és kérdezte mivel foglalkozunk. Erre megmondtuk, hogy vallásos könyveket terjesztünk. Ő akkor elmondta, hogy tiz évvel ezelőtt volt nála egy ember, aki szintén vallásos könyveket terjesztett, de ez nem evett disznóhúst és a szombatot ünnepelte. Mi ugyanekkor nem mondtuk meg, hogy mi is azok vagyunk, gondolván, erre lesz még idő. Ők azonban megfigyelték viselkedésünket. Feltűnt nekik, hogyan imádkozunk és hogy nem eszünk disznóhúst. Másnap este bejöttek és kérdezősködtek és így alkalmunk nyílt arra, hogy az igazságról bizonyosságot tegyünk. Ma már három testvérnőnk van ott, közöttük ez a mi volt háziasszonyunk is és még sok barátkozó. Az Uré legyen a dicsőség.

A. I.

Tanácsok a könyvevangélistáknak.

«Az irodalom terjesztése igen eredményes eszköz arra, hogy férfiak és nők terjeszthessék azon világosságot, melyet Isten e világnak adott és a gyülekezetére bízott. Könyvevangélistáink által eladott könyvek sok ember szívét nyitják meg Krisztus gazdagságának befogadása számára. A könyvterjesztés által Isten nagy munkát akar végezni napjainkban. A könyvevangélista fíradásai nélkül igen sokan mit sem tudnának az igazság felől.» White E. G.

Hogyan lehet eredményem a könyvterjesztésben?

Legelőbb imádkozva tanulmányozd az eladandó könyvet. Lásd «Könyvtárak kézikönyve» 11. old.

Szükséges a könyvnek pontos ismerete.

Könyvevangélistáink ismerkedjenek meg behatóan azon könyvvel, melyet terjesztenek, hogy így az emberek figyelmét fontosabb fejezeteire felhívhassák. White E. G.

Igyekezz tökéletesíteni magadat ezen és egyéb könyvek olvasása által. Légy magad is olvasó. Jel. 1, 2.

Jegyezd meg magadnak a legjobb fejezeteket és a különleges helyeket és gyakorold magadat azoknak hangzatos felolvasásában. Kézikönyv 24 és 25. oldal.

Utközben jegyezd fel magadnak másoknak a könyvre vonatkozó megjegyzéseit és utóban jól fontold meg a reájuk adandó helyes választ, hogy ha ismét előhozakodnának ezen ellenvetésekkel, te akkor már fel legyél vértelve.

Gondolj arra, hogy részed van az Isten művében és biztosítsd magad számára lelkiének és szent angyalainak közreműködését nyugodt, alázatos magatartással és imaélet által.

Sohase veszítsd el célodat szemed elől, amely cél a könyv eladásából, nempedig a hitpontozatok tárgyalásából és a könyvtárítás ideje alatt való bibliára tartásából áll. Bibliárák tartására az esti idő a legalkalmasabb, mikor nem lehet házról házra dolgozni.

Menj házról-házra, ajtóról-ajtóra. Egyetlen üzletet, gyárat, hivatalt, gazdaságot, kórházat stb. sem szabad kihagynod. Ne riasszon vissza a névjegyen olvasható állás megjelölés vagy cím sem, hanem kopogtass minden egyes ajtón.

A könyvevangélista nem házaló, azért ne az ajtóban kínálja fel könyvét mint a házaló az ő árúját. Míg falúhelyen könnyebb bejutni a lakásba, addig a városban nagyobb ügyességre van szükség ugyanezen cél érdekében. Legtöbb esetben be lehet jutni a lakásba, ha az ember a lakó nevét felhasználja, amint erről később még szólni fogunk. A lakásba való belépést megkönnyíti a lehetőleg kis terjedelmű táskák használata; az atyafiak számára a legjobb az ismert mellénytáska. Jobb házaknál megmondja az ember a saját nevét és bejelenti magát. Ha a cél után érdeklődnek, mondd, hogy személyes ügyről van szó. A magasabb társadalmi osztályból valóknak is be kell mutatnunk a könyvet, ha eredményt akarunk elérni. Ne mondjad azonban: Szeretném önnök a könyvet megmagyarázni, hanem: Az a feladatom, hogy becses figyelmét ezen könyvre felhívjam. Ha készen van az ember, akkor engedelmet kér ahhoz is, hogy a személyzetnek bemutassa a könyvet.

Folyt. köv.)

Megjegyzés: „A könyvtárak kézikönyvét” a könyvterjesztési osztály fordítja, az új kiadás minden tagjának megküldi.

Halálozás.

B. Csabán f. évi március hó 20-án temették el, özv. Boros Mihályné, született Kovács Judit testvérnőt. Mint ágyban fekvő beteg, amikor nem tudott máshol menedéket és vigaszt találni, hallotta az öröm üzenetet, amit két évvel ezelőtt el is fogadott. Bár betegsége állandóan ágyhoz kötötte, a fájdalomai voltak, mégis a türelemben, hitben és az Isten ígéreteiben való reménységben, sok hívőnek példája lehet.

Alulírott úgy a háznál mint a temetőben nagyszámú közönség előtt tett bizonyosságot; az ember természete és sorsáról, s a feltámadásról, mint a keresztények boldog reménységéről, I. Kor. 15, 21—23; I. Thess. 4, 13—18. versei alapján.

Az Úrnak áldása kísérelje el az elhangzott ígéretet, a jelenváltak idvességére.

Buzgó M.

Felelős szerkesztő: Streisinger Béla

Kiadja

**H. N. A. Adventisták Misszió-Társulata
Magyarországi Unió**

Egyes szám ára 50 fillér.

VISSZAS IRATOK NEMZETKÖZI KIADÓHIVATAL NYOMDÁJA, BUDAPEST.